

Καστελιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 12 • 104 31 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 52.21.437 - FAX: 52.21.438
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5 (186) • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 1999 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 50

Η ΓΕΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Την Κυριακή στις 7 Μαρτίου 1999 όπως ήδη είχε εξαγγελθεί, με πρόσκληση στα «Κ.Ν.» συνήλθε η τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, στην αίθουσα Κ. Παλαμά στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών.

Σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας, ανέλυσε τόσο τα πεπραγμένα του Δ.Σ. της περασμένης διετίας και έκαμε και τον απολογισμό του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου.

Τα σημεία στα οποία στάθηκε ήταν κατ' αρχή η συνδρομή του Συλλόγου μας στην Κοινότητα των Καστελλίων στην Εκκλησία και στον Φιλοτιστικό Σύλλογο, υπογράμμισε την ίδρυση του Λαογραφικού Μουσείου των Γυναικών στα Καστέλλια και από τα πεπραγμένα έγιναν οι πρότερες αναφορές στο Συνέδριο στις ετήσιες εκδηλώσεις του χωριού και της κατεύθυνσης των επιτυχιών νέων Καστελιωτών, στην ανακαίνι-

ση ιστορικών πηγαδιών του Χωριού μας και στην ικανοποιητική βελτίωση της ύλης και της εμφανίσεως της Εφημερίδας μας. Ακολούθησε έγκριση δαπανών και

β) Η έξαρση της μνήμης των παλαιών Προέδρων και μελών του Δ.Σ. με την πραγματοποίηση ενός Παν-Καστελιώτικου μνημοσύνου με τη συμμετοχή όλων

ισολογισμού και ύστερα απ' αυτά η βράβευση εκ μέρους του Συλλόγου των επιτυχιών φέτος στα Ανώτατα Πνευματικά Ιδρύματα Νέων Καστελιωτών. Ύστερα ακολούθησαν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Από τις συζητήσεις μεταξύ των μελών του Συλλόγου μας που διεξήχθησαν στη Γενική Συνέλευση ομόφωνα διαπιστώθηκαν:

α) Πρώτα απ' όλα η ανάγκη αποκτήσεως μονίμου στέγης των Γραφείων του Συλλόγου μας, η οποία θα είναι και εντευκτήριο των μελών του.

των μελών του.

γ) Τέλος, ζητήθηκε η απονομή πλακετών τιμητικών στον αρωγό του Συλλόγου μας κ. Ι. Μοσχολιό, καθώς και στους ζώντες διατελέσαντες Προέδρους του Συλλόγου μας.

Έτσι το αναδειχθέν νέο Δ.Σ. μέσα στα άλλα καθήκοντά του είναι ανάγκη να εξαντλήσει όλες τις δυνατότητές του, για την πραγμάτωση των παραπάνω αιτημάτων και ιδιαίτερα του πρώτου, από αυτά δηλαδή της αποκτήσεως με κάθε μέσο στέγης των Γραφείων του Συλλόγου, διότι άλλως δεν νοείται η λειτουργία του.

Η ΦΑΣΟΛΑΔΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Με πρωτοβουλία του Εκπολιτιστικού Συλλόγου του χωριού μας, συνεχίστηκε και φέτος στην ταβέρνα του Δήμου Τσακνιά, το έθιμο. Η πατροπαράδοτη φασολάδα συνοδευόμενη από λαγάνια και άλλα σαρακοσιανιά, ήταν το μενού της Καθάρης Δευτέρας που προσεφέρθη δωρεάν.

Η ανοιξιάτικη ηλιόλουστη ημέρα βοήθησε στην προσέλευση πολλών συγχωριανών μας. Κάτι το φρεσκογανωμένο κατάνι της Σαμαρούς, κάτι η τέχνη του μάγειρα Στάθη Αγαπητού, η φασολάδα ήταν νοστιμότατη. Το σερβίρισμα και η εξυπηρέτηση των μελών του Συλλόγου ήταν θαυμάσια και όλοι έφαγαν με μεγάλη όρεξη. Το καλό κρασί έφερε και το κέφι και ακολούθησε χορός.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου ευχαρίστησε όλους για τη συμμετοχή τους στο φαγοπότι και ανακοίνωσε τις επόμενες εκδηλώσεις του Συλλόγου. Εύγε στους οργανωτές και στο φιλόξενο γερό Δήμο. Και του χρόνου.

Α.Ι.ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ

Και ξάφνου εμφανίστηκε το νεοδημοτικό ή γυφτοδημοτικό ή σύγχρονο δημοτικό τραγούδι. Ο όρος νεοδημοτικό δεν είναι παρθενικός, γιατί και παλιότερα έγινε απόπειρα να εκσυγχρονιστεί, αλλά τότε έδωσε μερικά λαμπρά δείγματα γραφής που πέρασαν από στόμα σε στόμα και για το ιστορικό ας αναφέρουμε λ.χ. «Μια βοσκοπούλα αγάπησα», «Μας πήρανε το λάγιο αρνί», «Αστέρω» και τα τοιαύτα. Εμείς οι Ρουμελιώτες με τον «Ηλιο», την «Ιτιά», την «Μαρία Πενταγιώτισσα», «Αράχωβα», τα καγκέλια, τα κλέφτικα και τα συρτά μας τραγουδήσαμε και τα χορέψαμε γενιές και γενιές, από τους προπαπούδες μας και δώθε ξανά και ξανά μέχρι πούγιναν κλασικά κι αθάνατα γιατί και η μουσική τους συγκρότηση και η στιχουργική τους στελέχωση έδωσαν κι ολοκλήρωσαν μια αρτιότητα καθαρά δωρική,

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ

αποκεί που φύτρωσε η ρίζα μας, ευδοκίμησε και διαιωνίστηκε. Ακόμα τα τραγούδια μας απλώθηκαν και κατάκτησαν τις καρδιές των μωσαϊκών γενεών όλων των Ελλήνων.

Και ξάφνου εμφανίστηκε το σύγχρονο δημοτικό τραγούδι. Καταναλωτικό όπως τα χαρτομάντηλα και το σαπούνι. Μιας, πέντε ή δέκα χρήσεων. Το πρώτο πράγμα που δολοφόνησε ήταν το «μέλος», δηλαδή τη βάση της μουσικής του σύνθεσης, να πούμε το τύλιγμα των συναισθημάτων του στίχου με τη νότα ή την μουσική περιγραφή του θέματος, όπως αυτά πέρασαν από την ελληνική αρχαιότητα στη βυζαντινή μουσική κι αποκεί στην «Πενταγιώτισσα» φερ' ειπείν, στον «Ηλιο»

ΤΟ ΝΕΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΓΡΑΒΙΑΣ

Μετά τις εκλογές της 18-10-98 το νέο Δημοτικό Συμβούλιο στον διευρυμένο Δήμο Γραβιάς θα απαρτίζεται από τους παρακάτω Συμβούλους:

Χριστοδούλου Δημήτριος
Δήμαρχος
Μακρής Ζαχαρίας
Σίδερης Αθανάσιος
Κρανιάς Αθανάσιος
Αρβανίτης Αθανάσιος Θ.
Λέζας Δημήτριος
Ντούλας Αθανάσιος
Μανανάς Αθανάσιος
Αποστολόπουλος Ιωάννης

Αρβανίτης Αθανάσιος Θ.
Μυρμής Αθανάσιος
Ρούλιας Κων/νος
Μπαλωμένου Τρισεύγενν
Γεωργίου Σπυρίδωνα
Αντιπάτης Ιωάννης
Αυγερινός Κων/νος
Το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας απαρτίζεται από τους κάτωθι:

Σπύρος Φ. Γεωργίου,
Πρόεδρος
Δημήτριος Κ. Κάντζος
Νικόλαος Ε. Μπάκας
Κώστας Κυριαζής
Αθανάσιος Λ. Παπαϊωάννου
Αθανάσιος Χαμηλός.

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας

Μετά από κάλεσμα της πλειοψηφισίας Συμβούλου κ. Βίκης Αλ. Παπανικολάου και μετά από προφορικής φανερής ψηφοφορίας, την 10-03-1999, συγκροτήθηκε σε σώμα, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ:
ΑΝΤ/ΔΡΟΣ:
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:
ΤΑΜΙΑΣ:
ΜΕΛΗ:

Δημήτριος Χαλατσάς
Ευαγγελία Κυριαζή
Ιωάννης Κυριαζής
Βίκυ Παπανικολάου
Νίκος Μακρής
Αθανάσιος Γραμματικός
Παναγιώτης Θωμάς
Ευάγγελος Παπανικολάου
Νίκος Τσάκαλος
Ιωάννης Γραβιάς
Αλεξ. Παπανικολάου
Ευάγγελος Κωτσίκης
Νικ. Ιω. Μακρής

ΟΜΟΤΙΜΑ ΜΕΛΗ:

ΕΞΕΛΕΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

μωρό, το μωρό, το μωρό», «Νάχαν οι καρδιές αμπάες» και πάει λέγοντας.

Και ξάφνου, οι εταιρείες άρχισαν να περνούν το σύγχρονο, καταναλωτικό, γυφτοδημοτικό τραγούδι σε όλο του το φάσμα, στα Μακεδονικά, Ηπειρώτικα, Κρητικά, Νησιώτικα, Μωραϊτικά, σε ορχήστρες, κέντρα, πανηγύρια, κασέτες, ραδιόφωνο, αυτό το κακέτυπο τραγούδι και την μουσική του με την έλλειψη καθαρότητας του δωρικού στίχου, με το μείγμα λαϊκοανατολίτικης νότας, με παραποιημένες δημοτικές ορχήστρες από τη ζυγιά στο συνθεζάιτερ, κλπ, κλπ, αυτό που από λίγο σε πολύ συμβαίνει σήμερα σ' ολόκληρη τη Γη και τα έθνη της. Μα εμάς μας ενδιαφέρουν τα δικά μας τραγούδια και η μουσική τους. Και ιερό χρέος μας είναι να τα διατηρήσουμε στο τραπέζι μας και στο χορό μας.

Γ. ΑΓΙΟΡΓΙΩΤΗΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Η Ευγενία και ο Χρήστος Φ. Αληγιάννης (εγγονός του Ιωάννη Γραμματικού) απέκτησαν το πρώτο τους παιδί. Ένα υγιέστατο και όμορφο γιο στις 20.10.1998. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

• Η Ντίνα και ο Θεμιστοκλής Βάρσος-Καστελλιώτες και οι δύο (κόρη του Θεμ. Σκουρτιά και γιος της Ζωής Παπαγεωργίου) απέκτησαν την δεύτερη κόρη τους στις 25.9.98. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

• Ο Γιάννης και Σοφία Τσακάλου, απέκτησαν γιο στις 6.3.1999. Να τους ζήσει.

• Η Κωνσταντίνα Πασαλάρη - Βάρσου, κόρη της Ζωής Παπαγεωργίου γεννήσε τον πρώτο της γιο στις 26.5.98, στη Νέα Υόρκη όπου διαμένει.

Στους ευτυχείς γονείς του νεογέννητου ευχόμαστε να τους ζήσει.

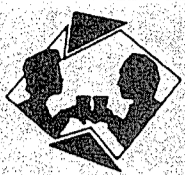
ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Ο κ. Αστέριος Λιούτας και η Μαρία Ιω. Μακρή βάπτισαν το κοριτσάκι τους στη Μονή Βλατάδων Θεο/νίκης και το ονόμασαν Φιλιά.

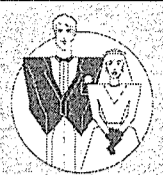
• Ο κ. Μάρκος Όλιβερ Γριμμ και η Δέσποινα Ιω. Μακρή βάπτισαν το κοριτσάκι τους στη Μονή Αγίου Εφραίμ Ν. Μάκρης και το ονόμασαν Ξένια-Ρενάτε.

• Ο κ. Δημήτρης Δημητρίου και η κ. Ευτέρπη κόρη του Αθανασίου και της Αντωνίας Μπάκα, στο Νέο Ηράκλειο Αττικής, την 13.2.1999 βάπτισαν το 4ο παιδί τους και το ονόμασαν Ευστάθιο.

Τα «Κ.Ν.» τους εύχονται και στο πέμπτο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

• Την 23.1.1999 στην Αθήνα, αρραβωνιάστηκε ο κ. Γεώργιος Μπάκας, του Αθανασίου και της Αντωνίας, την Αντωνία Πάστρα.

Τα «Κ.Ν.» τους εύχονται ευτυχία.

ΓΑΜΟΙ

• Ο κ. Κώστας Αρβανίτης και η Χρύσα Νικ. Μακρή, τέλεσαν το γάμο τους, την 7.2.1999 στο Χαλάνδρι.

Τους στεφάνωσαν η Ελένη και ο Γρηγόρης Γυφτόπουλος.

Τα «Κ.Ν.» τους εύχονται ευτυχία.

• Ο Παπανικολάου Ιωάν. του Γεωργίου (Γιαννέλου) και η Γιώτα Διαμάντη του Ευθυμίου παντρεύτηκαν στις 26 Σεπτεμβρίου 1998 στον Ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Καλλιθέας.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

• Η κ. Χαρίκλεια-Ελένη, σύζυγος του Ηλία Ευθ. Τσακρή, ευχαριστεί τις δημότισσες και δημότες του Δήμου Γραβιάς και ιδιαίτερα τις Καστελλιώτισσες και Καστελλιώτες που την τίμησαν με την ψήφο τους στις δημοτικές εκλογές της 11.10.98.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

• Η Ανδριανή-Τιτίκα Μακρή, κόρη του πρώην Προέδρου του Συλλόγου μας Νικολάου Ασημάκη Μακρή επεράτωσε επιτυχώς τις Μεταπτυχιακές της Σπουδές εις το CITY UNIVERCITY BUSINESS SCHOOL του Λονδίνου λαβούσα τον τίτλο του Msc in Investment Management (Διοίκησις Επενδύσεων).

• Η Ιωάννα Μακρή-Λαμπροπούλου, πρωτότοκη κόρη του πρώην προέδρου μας, διευθύνει τον τομέα International Private Banking της Eurobank στην Αθήνα.

Τα «Κ.Ν.» συγχαίρουν τόσο τις θυγατέρες όσο και τους ευτυχείς γονείς.

• Η Ελένη θυγ. Γεωργίου Κουντούρη έλαβε το πτυχίο του Οικονομικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης. Την συγχαίρουμε.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Πέθανε στις 9.10.98 ο Ιωάννης Δημ. Παπακώστας, ετών 71 σύζυγος της Όλγας Νικ. Νικολάου (του Ψάλτη) και κηδεύτηκε την επομένη στη Ροδίτσα Λαμίας. Στους οικείους θερμά συλλυπητήρια.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα, την 13.3.99 ο Παναγιώτης Ταξιάρχης Δερμάνης.

ΔΩΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΚΥΡΙΑΖΗ

• Η Εταιρεία «Κ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ & ΣΙΑ» προσέφερε το ποσό των δρχ. 20.000, στην εφημερίδα μας, εις μνήμη του Νικολάου Δ. Κυριαζή.

• Ο κ. Παναγιώτης Πέτρου Πέτρου, σμήμαρχος

ε.α. σε μνήμη Νίκου Δ. Κυ-

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΓΡΑΒΙΑΣ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΧΡ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Εκφράζω τα ειλικρινή συγχαρητήρια εμού και των εκλεκτών πολυπληθών φίλων μας, στον επαξίως νεοεκλεγέντα Δήμαρχο Γραβιάς συμπατριώτη μας κ. Δημήτριο Χρ. Χριστοδούλου και το μαχητικότερο Επιτελείο του, τα οποία θα μου επιτραπεί να τα συνοδέψω και με μερικές φιλικές παροτρύνσεις (εισηγήσεις), με μοναδικό σκοπό μίπως συμβάλω στο γρηγορότερο άνοιγμα της πόρτας της βεβαίας επιτυχίας τους.

- Ξεκινήσαμε αισιόδοξα και δυναμικά και ριχθείτε στη μάχη της ανασυγκρότησης, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες για την υλοποίηση των στόχων σας (Έργα υποδομής, Έργα ποιότητας ζωής, Έργα ανάπτυξης), σύμφωνα με τις διακηρυχθείσες προεκλογικές αρχές σας, χωρίς αμφιβολίες, δισταγμούς και διχονοίες.

- Υποστηρίξτε τα συμφέροντα του Δήμου, χωρίς διακρίσεις, με σύνεση, θάρρος, εντιμότητα και προπαντός εργατικότητα και είμεθα βέβαιοι ότι θα διαδραματίσετε το σωστό ρόλο (ηγετικό) στην εξέλιξη των πραγμάτων του Δήμου, αφού για όπλα σας έχετε τη γνώση, το εκλεκτό υλικό των συνεργατών σας και τη συμπαράσταση των ορθοφρονούντων συμπατριωτών μας.

Καθό και δημιουργικό ξεκίνημα
ΠΑΝΑΓ. Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
Υποπτεράρχος Ε.Α.
Ισόβιο μέλος Αεροπορικής Ακαδημίας Ελλάδος

ριαζή σμήμαρχου ε.α. δρχ. 15.000 αντί στεφάνου.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΡΙΤΣΑΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Αγαπημένης αδελφής και

Θείας Ρίτσας Σταθοπούλου, η οικογένεια Ροδάνθης Καραποστολάκη διέθεσε το ποσό των 50.000 δραχμών.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΚΩΝ. ΚΟΛΛΙΑ

Η κ. Νίκη χήρα Κων/νου Κόλλια (του Συν/χου Τραπεζικού, γιου του Νίκου Γκαμαλέτσου) έστειλε στην εφημερίδα μας δρχ. 10.000 στη μνήμη του άνδρα της.

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	Δρχ.
Αθηνά Παν. Παπαδάκη - Μουρλά	5.000
Λία Παν. Παπαδάκη	5.000
Λελούδα Στεργιοπούλου, Λαμία	10.000
Αλεξάνδρα Χρ. Σκούρα, Λαμία	5.000
Ελπίδα Ηλ. Τσακνιά, Καστέλλια	5.000
Λάμπρος και Ζωή Στοφόρου, Αθήνα	5.000
Μαρία Βεινή, Αθήνα	2.000
Ντίνα Ορφανίδη, Αθήνα	2.000
Βαγγέλης Δήμου, Αθήνα	2.000
Γιάννης Νικολ. Γιαννούλης, Αυστραλία	5.000
Ευθυμία Λάλα (Κόλλια), Αθήνα	10.000
Τάκης Αλεξ. Τσακρής, Κόρινθος	10.000
Οικ. Ορφανίδου	10.000
Αντωνία Τσικνή, Άμφισσα	5.000
Παν. Α. Σίμος, Αθήνα	5.000
Αρετή Σκωλική, Αθήνα	2.000
Μαρία Βάρσου Καψαλά, Αθήνα	5.000
Ιωάν. Αλεξ. Μακρής, Αθήνα	10.000
Γεώργιος Σταματέλος, Αθήνα	5.000
Οικογ. Γεωργ. Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	10.000
Ιωαν. Παν. Μοσχολιός, Πειραιάς	5.000
Μαργαρίτα Ι. Ντιντάκη, Πειραιάς	5.000
Ιωσήφ Μιχαηλίδης, Καστέλλια	10.000
Ευθυμ. Αθαν. Αποστολόπουλος	10.000
Παναγιώτης Γουλιάμος, Γραβιά	5.000
Αικ. Κ. Μπρόφα (θυγ. Β. Μακρή), Αθήνα	5.000
Δημήτριος Παν. Λέζας, Αθήνα	10.000
Ιακ. και Ευθυμία Ζιώκα - Κονταλάτη, Αθήνα	10.000
Ευθυμ. Ν. Κόλλιας, Αθήνα	10.000
Ελένη Γ. Παπανικολάου, Πειραιάς	5.000
Δημητ. Χαλατσάς, Αθήνα	5.000
Ευαγ. Π. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Ιωαν. - Μαρία Κυριαζή, Αθήνα	5.000
Μ. Τσιμπούρη, Αθήνα	2.000
Ειρην. Τσελεντής, Αθήνα	5.000
Οικ. Αλεξ. Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	10.000
Νικ. Χρυσ. Κ. Τσάκαλου, Αθήνα	5.000
Νικ. Ι. Μακρής, Αθήνα	5.000
Ευθ. Ν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Νικ. Ε. Κόλλιας, Αθήνα	5.000
Αθαν. Παν. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Ιωαν. Γ. Γραβιάς, Αθήνα	5.000
Μ. Γ. Γραβιά, Αθήνα	5.000
Λεμονιά Ράνιου - Μπάκα, Αθήνα	5.000
Ερασμία Ράνιου Σκρεπετού, Αθήνα	5.000
Ευθ. Καίτη Π. Παπανικολάου, Αθήνα	5.000
Ντίνα Καίτη Π. Παπανικολάου, Αθήνα	10.000
Τάσος Βέλλιος, Αθήνα	5.000
Μαρία Κιούση, Αθήνα	5.000
Ευαγ. Κωτσίκης, Αθήνα	5.000
Βασίλης Λευκαδίτης, Αθήνα	5.000
Μαγδαληνή Βασ. Λευκαδίτη, Αθήνα	5.000
Αθαν. Γραμματικός, Αθήνα	5.000
Ευαγ. Κυριαζή - Κουντούρη, Αθήνα	5.000
Νικ. Αγγ. Μακρή, Αθήνα	5.000
Μαρία Μιχαηλίδου Χουλιάρη, Αθήνα	15.000
Θάλεια Πριόβολου, Αθήνα	5.000
Νικολ. Μοσχολιός, Αθήνα	10.000
Αθαν. Ε. Αποστολόπουλος, Αθήνα	5.000
Σταύρος Κορομπίλης, Αθήνα	5.000
Μενέλαος Κ. Τσάκαλος, Αθήνα	20.000
Γεωργία Αποστολοπούλου, Άμφισσα	20.000
Γρηγόριος Προβιάς, Λάρισα	5.000
Αθανάσιος Κοτσιμπός, Αυστραλία	5.000
Γεώργιος Κουσουρής, Πάτρα	5.000

Έκδοση «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ιδιοκτησίας του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Οδός Ακαδημίας αριθ. 61
1ος όρ. Γραφ. 1-4
Αθήνα - Τ.Κ. 10679
Τηλ. 3637115

Εκδότης

ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ

Δικηγόρος

Αγίου Κωνσταντίνου 12
8ος όροφος
Αθήνα - Τ.Κ. 104 31
Τηλ.: 52.21.437
Fax: 5221438

Αριθμός φύλλου

186

Ηλεκτρονική σελ/ση -
Εκτύπωση
ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ ΔΗΜ.
Γερανού 7 - 2ος όροφος
Τηλ. - Fax: 52.38.107

Τεχνικός σύμβουλος
Κ. ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ
Αγιοσιδίου 20 - Αθήνα
Τηλ.: 52.36.835

Καστελλιώτες ποιητές

ΤΑΣΟΣ Π. ΒΕΛΛΙΟΣ

Ενα από τα πιο δυσκολότερα εγχειρήματα του λόγου είναι η παρουσία στο πλατύ κοινό ενός ποιητή. Γιατί είναι γνωστό, ότι η επικοινωνία του κάθε αναγνώστη με την ποιητική προσφορά συγκεκριμένου ποιητή, διαποικίλει και δημιουργεί κλιμακωτές απόψεις που συμφωνούν ή διίστανται.

Θα επιχειρήσουμε λοιπόν

να σας παρουσιάσουμε τον ποιητή Τάσο Βέλλιο, μέσα από την μέχρι τώρα ποιητική του προσφορά για την οποία έχει λάβει τιμητικές διακρίσεις.

Για να καταδείξουμε την απήχηση της ποιητικής του προσφοράς και εκτός του ελληνικού χώρου, θα προτάξουμε και ορισμένες πληροφορίες σχετικές με το έργο του που είναι σηµαδιακές. Ο Τάσος Βέλλιος συμπεριλαμβάνεται σε 10 ιταλικές ποιητικές ανθολογίες και έχει μεταφραστεί γαλλικά και γερμανικά. Είναι ο πρώτος Έλληνας ποιητής, που ποιήματά του μεταφράστηκαν, από το 1996, στα ιαπωνικά με πολύ μεγάλη μάλιστα απήχηση τόσο στους λογοτεχνικούς ιαπωνικούς κύκλους, όσο και στο ευρύ αναγνωστικό κοινό, διαμέσου και του ημερήσιου και του λογοτεχνικού τύπου της Χώρας αυτής. Τα ποιήματά του από την συλλογή «ΣΠΙΟΝΔΕΣ» με τους τίτλους «ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΦΩΣ» και «ΓΙΟΣΙΝΟΡΙ ΣΑΚΑΪ», δημοσιεύτηκαν στο λογοτεχνικό περιοδικό «KYSA» που σημειώνει «ΧΛΟΗ» και στην ημερήσια εφημερίδα «ΣΑΝΚΕΪ ΣΙΜΠΟΥΝ» του Τόκιο, με κυκλοφορία ενός και μισού εκατομμυρίου φύλλων την ημέρα.

Μια άλλη διάκριση που του έγινε ήταν πρόσφατα, στις 24 Ιανουαρίου, στη Γερμανία, στην Ευαγγελική Εκκλησία της ΕΙΡΗΝΗΣ στο Νταχάου, όπου το ποίημά του με τον τίτλο «ΣΕ ΛΕΓΑΝ ΓΙΟΧΑΝ;» μεταφρασμένο στα γερμανικά, απαγγέλθηκε με μουσική υπόκριση, κατασυνεκίνησε και καταχειροκροτήθηκε αυθόρμητα από τους παρευρεθέντες εκεί. Τον συνέχαιραν με δάκρυα στα μάτια.

Χρειάζεται μεγάλη πνευματική τόλμη να υιοθετήσεις σήμερα και να καλλιεργήσεις σχεδόν πρωτοπορικά ένα ποιητικό ύφος που από την τεχνική του πλευρά να στηρίζεται, ως επί το πολύ, «κυρίως» στο ρυθμό και την ομοιοκαταληξία, όπως τα διαμόρφωσε η παραδοσιακή μας ποίηση.

Λέμε «κυρίως», διότι ο Τάσος Βέλλιος στις δύο ποιητι-

κές του συλλογές τις «ΣΠΙΟΝΔΕΣ» που εξέδωσε το 1969 και «ΘΡΥΛΟΙ» που εξέδωσε το 1990, αλλά και στα άλλα πλούσια δημοσιεύματα της ποιητικής του γραφής και συνεργασίας του σ' εφημερίδες και περιοδικά, έχει δοκιμαστεί η ποιητική του με ίση επιτυχία και στον ελεύθερο στίχο, όπως τον έχει ήδη καθιερώσει η σύγχρονη ποιητική γραφή. Για το ποιητικό του έργο έχουν εκφραστεί με τα καλύτερα λόγια ο Πέτρος Γλέζος, Νίκος Σημηριώτης, Καραντώνης, Χατζίνης, Κλάρας, Κουλούρης, και άλλοι αξιόλογοι των Γραμμάτων μας. Ο Τάσος Βέλλιος έχει δημοσιεύσει και πλήθος μεταφράσεων ιταλών ποιητών. Εδώ αξίζει να αναφερθεί ότι δημοσίευσε μεταφράσεις των τεσσάρων σονέτων, πιστά ακολουθώντας τους αυστηρούς κανόνες των σονέτων, πάνω στα οποία βασιζόταν η σύνθεση «4 ΕΠΟΧΕΣ» του Antonio Vivaldi.

Αλλά ας αρχίσουμε από τα χαρακτηριστικά της ποιητικής του. Ο Τάσος Βέλλιος βασικά είναι θα λέγαμε ελ-

λική ουσία, γεμάτη αγνότητα και ειλικρίνεια, που δονείται από ένα βαθύτερο σκίτημα, από έναν βαθύτερο παλμό, από ένα πλούτο σε μορφή και περιεχόμενο. Ό,τι αγγίζει ο ποιητής, το μετουσιώνει σε λυρική αρμονία, σαν καλλιτέχνης που υπακούει και ερμηνεύει τις καθαρές εντολές της ψυχής του, με στοχασμό διάφανο, δοσμένο με απαλότατη μορφή, εξαιρώντας σε ωραίο ποιητικό λόγο πιο πολύ τις αιώνιες ελληνικές αξίες, που τον προσανατολίζουν επάνω στα βάρη των ιδανικών και της πίστης.

Ο Τάσος Βέλλιος έχει απόλυτα συλλάβει τη σύγχρονη ποιητική υφή σε παγκόσμιο επίπεδο, δηλαδή την αναδρομή στις λυρικές τάσεις, ακόμα και με την τεχνική της ομοιοκαταληξίας.

Στο σημείο αυτό θα σας διαβάσω το ποίημα με τον τίτλο «FIRENZE» δηλαδή Φλωρεντία, ώστε να πάρετε μια γεύση από την τεχνική του ποιητή. Το ποίημα αυτό δημοσιεύτηκε στις 15.3.1966 στη ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ. Για το «FIRENZE» μίλησαν

στην ποιητική του γραφή. Όπως ήδη υπογραμμίστηκε κυριαρχούν μέσα από το ελληνικό στοιχείο, ο βαθύς στοχασμός, ο έρωτας, η διαχρονική παράδοση και ο αχός του κόσμου, δηλαδή η παγκοσμιότητα.

Το βαθύ ερώτημα που ξεκινήσαμε και στην αρχή της παρουσίασης και που αναβλύζει αβίαστα στη συνέχεια, είναι: κατά πόσο σήμερα η ποιητική έκφραση μπορεί ν' ακολουθήσει την παραδοσιακή ποιητική μορφή με το ρυθμό και την ομοιοκαταληξία. Δεν είναι μόνο ο Τάσος Βέλλιος που επιχειρεί ανανεωτικά και εκφράζεται

μ' αυτή κυρίως, αλλά είναι και πολλοί άλλοι στις μέρες μας που εκφράζονται έτσι ή και πειραματίζονται.

Είναι μήπως αντιφρονούντες ή επανερχόμενοι ή μήπως είναι κήρυκες με προεξαγγελτικό κήρυγμα, το ότι η παραδοσιακή ποίηση με τις σύγχρονες μεταλλαγές της και τις αναθεωρήσεις, έχει περιθώρια ανανεούμενη να αποδώσει και να συγκινήσει;

Από παράδειγμα ο Τάσος Βέλλιος.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

Από την παρουσίαση του Τάσου Βέλλιο, στο 3ο ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΠΟΙΗΣΗΣ, που έγινε στην Αθήνα 18-19 και 20 Μαρτίου 1999, από τα Λογοτεχνικά Περιοδικά, που σημείωσε τεράστια επιτυχία. Λόγω ελλείψεως χώρου δεν δημοσιεύουμε ποιήματά του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ο δικός μας στρατιώτης Ράϊαν

Για όσους δεν είδαν την ταινία «Η διάσωση του στρατιώτη Ράϊαν», η υπόθεση έχει, εν ολίγοις, ως εξής: Μία ομάδα Αμερικανών κομάντος έ-

ρα έβλεπε από τον Θεόν και τους ανθρώπους. Ας της αφήσουν τουλάχιστον τον συμμοριτών...».

Άραγε, το γήιτωσε το εκτελεστικό απόσπασμα ο νεαρός «συμμορίτης»; Κάποιοι, σήμερα, θα πρέπει να ξέρουν, αλλά ποιός νοιάζεται για; Ούτε για σενάριο τηλεοπτικής σειράς πήδον, αφού μια πρόλαβε ο μάγος της σκηνοθετημένης σφαγής, Σπίλμπεργκ. Εμείς δεν έχουμε παρά να επαναλάβουμε το χιλιόεπισημένο, ότι η πραγματικότητα, μερικές φορές, ξεπερνάει και την πιο τοξική φαντασία. Το τραγικό γεγονός εφάρμιλλο της αρχαίας τραγωδίας. Άλλο νε ήες στον εχθρό σου -συνάνθρωπο ή συνέλληνα- είμαστε αδελφία, γιατί σφαζόμαστε; κι άλλο να είσαι ένα από τα τέσσερα αδικοχαμένα παιδιά της Μαρίας Κωνσταντίνας.

Για την ίδια τη μάνα, ας μη μιλάμε.

Σκέφτομαι ακόμη, ότι στον πόλεμο εκείνο χάθηκαν οι καλύτεροι Έλληνες. Από δω και από κει. Όσοι επιβίωσαν πήραν το δρόμο της ζενιτειάς. Για την Εθιάδα χαμένοι. Και ποιοί μας έμειναν τελικά; Μας έμειναν οι φαταούδες και οι ζήτουδες.

Φαταούδες και ζήτουδες

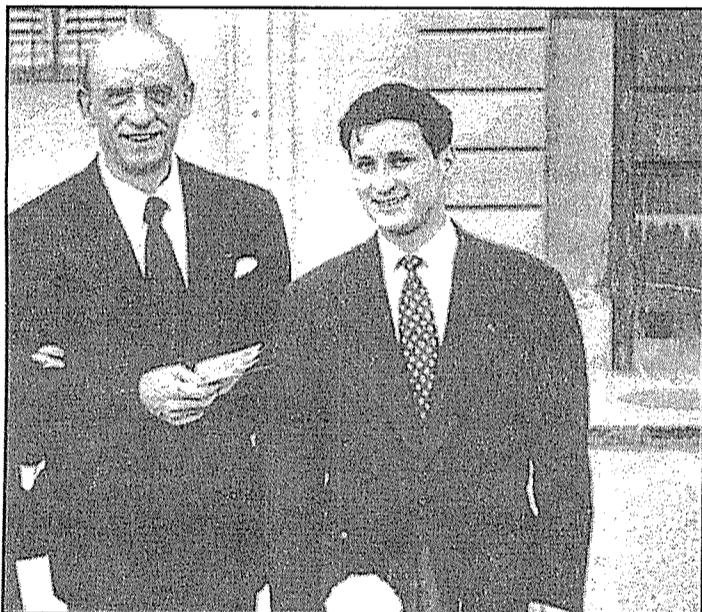
Μάλιστα. Οι φαταούδες και οι ζήτουδες απόμειναν για να διαιωνίσουν την δόξαν των αιωνίας Εθιάδος. Φυσικά, χωρίς να λείπει κι απ' αυτούς η εμφυλιοπολεμική διάθεση. Οι μεν φαταούδες απεχθάνονται τους ζήτουδες, όχι επειδή οι δεύτεροι ζητούν μερίδιο στην, έτσι κι αλλιώς, καμμένη πίττα, αλλά απηλούστατα επειδή είναι μοναχοφάνδες. Αθλιώς, τί φαταούδες θα ήσαν;

Οι δε ζήτουδες (άλλο ζητιάνος και άλλο ζήτουδας) μισούν τους φαταούδες, όχι από κάποιο ταξικό μίσος (που θα ήταν δικαιοδοχημένο) αλλά από αρρωστημένη ζήλεια, αφού το όνειρο της ζωής τους είναι να προαχθούν κι αυτά κάποτε στην τάξη των

φαταούδων. Κοινό χαρακτηριστικό αμφοτέρων: Ενώ δεν προσφέρουν τίποτα, ή σχεδόν τίποτα, διεκδικούν τα πάντα. Από το νηπιαγωγείο μέχρι το γηροκομείο, οι Έλληνες περνούν τη ζωή τους, διεκδικώντας.

Κι ύστερα σου λένε ότι η Παιδεία έχει τη χάρη της, επειδή το ποσοστό που διατίθεται για αυτήν είναι το χαμηλότερο της Ευρώπης. Έτσι, δηλαδή, και το πιάσαμε το άτιμο το ποσοστό, πάει, γίναμε Ευρωπαίοι! Τώρα, γιατί θέλουν, σώνει και καλά, να μας κάνουν Ευρωπαίους, δεν καταβαθμίζω. Για να δουλεύουμε; Να μας λείπει...

(Συνέχεια στη σελίδα 7)

Αναμνηστική φωτογραφία, από τον «Μουσικό Μάιο της Φλωρεντίας» το 1952. Ο Τάσος Βέλλιος με το μεγάλο Έλληνα μάετρο Δημήτρη Μητρόπουλο.

ληνολάτρης. Προς Θεού! Όχι με την σωβινιστική σημασία του όρου, αλλά με την πανανθρώπινη, την πολιτιστική φορά και δομή, όπως καθιερώνονται μέσα από την ελληνική διαδρομή του πνεύματος στους αιώνες. Είναι γνώστης πλήθους λεπτομερειών της αρχαίας ιστορίας μας. Ποιητικοί του δάσκαλοι στάθηκαν κατ' αρχήν τα αρχαία έπη, η δημοτική ποίηση και κάπου ο Καβάφης. Τους στίχους του τους διακρίνει η ευαισθησία, η αβρότητα στοχασμού και το προσωπικό του πνευματικό χρώμα, που δημιουργούν μια τέλεια ποιητική προσφορά.

Όπως παρατηρήθηκε εύστοχα από την κριτική, η ποίησή του είναι αληθινή, παλλόμενη, εσωτερική, με βάση την έμπνευση και το γνήσιο ποιητικό αίσημα. Μια ποίηση με συναισθημα-

με ενθουσιασμό ο Ι. Θεοδωρακόπουλος, ο Πέτρος Χάρης, ο Γ. Ζώρας και άλλοι αξιολογότεροι των ελληνικών Γραμμάτων:

Στη συγκινησιακή του πλευρά παραμένει, όπως σημειώσαμε, ελληνολάτρης και κινείται μέσα στην ελληνικότητα στην διαχρονική της μορφή.

Μια επίσης σημαντική παρατήρηση στην ποιητική του Τάσου Βέλλιο είναι η λιτότητα.

Δεν θα είχε η σημερινή παρουσίαση την ολοκληρωμένη της μορφή, εάν δεν δινόταν ως ακόμα μια γεύση από τους στίχους του. Σας διαβάζω «Το ΤΑΞΙΔΙ», έναν ποιητικό αντίλογο στην καθαφική «ΙΘΑΚΗ»:

Συγκεντρωτικά στην σημερινή παρουσίαση του Τάσου Βέλλιο θα μπορούσαμε να επλέξουμε τα χαρακτηριστικά που πρυτανεύουν

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΙΧ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

«Πορεία» (Απομνημονεύματα). Εισαγωγή - Επιμέλεια: Μ.Ι. Βαρβούνη. Εκδ. -Παρατηρητής ΕΠΕ- Κομοτηνή 1997 σελ. 95.

Διαβάζοντας το βιβλίο του Γιώργου Μοσχολιού, που τόσο πρόωρα μας έφυγε από τη ζωή, αισθάνεται κανείς τριπλή συγκίνηση: Πρώτα και κύρια, γιατί με το λόγο επικοινωνεί απ' ευθείας με το πνεύμα του, το τόσο γνήσιο και πλαγυρό μα και ανεπιτήδευτο, έτσι όπως οθοζώντανος προβάλλει ο ίδιος ατόφιος και γελοῦς μενος σε μια γραμμή αθανασίας, αφού ο λόγος του δε θα πεθάνει ποτέ. Δεύτερο, γιατί με το βιβλίο του πρωτοβγαίνει τελείως αναπάντεχα σαν μεγάλη έκπληξη, που κανείς δεν την περίμενε μέσα στη λογοτεχνική κονίστρα και συγκινείται ακόμα, από μια Τρίτη μεριά, από την ίδια τη γραφή του στο βιβλίο αυτό που είναι και η πιο εντυπωσιακή από τις συγκινήσεις του αναγνώστη. Ο Γ.Μ. όπως ήδη το προείπαμε, δεν επιτηδεύεται, αλλά προβάλλει με κάθε ειλικρίνεια, όπως ήταν, με τη δική του τη ήβεντιά, παρατάσσοντας σε αδρές γραμμές την τόσο δραματική ζωή του, μια ζωή με εξάρσεις και μεταπτώσεις, με χαρές μα και με θυπες, με αγώνες και καταπιέσεις πάσης φύσεως μια ζωή γεμάτη από δράση βαφτισμένη και ατσαλωμένη στη φω-

τιά, χωρίς όμως κανενός είδους γογγυτό για το ό,τι έγινε και τον χτύπησε σα μοίρα, για το ό,τι δεν έγινε, για τον κατατρεγμό και την αδικία. Στο βιβλίο του με τη διαδρομή της ζωής του λάμπει ο Γιώργος Μοσχολιός σαν αυγερινός. Η παράθεση προσώπων, πραγμάτων, γεγονότων και επεισοδίων παραδίδεται με την απλότητα του μεγάλου, με την οποία πέρασε και μας άγγιζε και άφησε δυνατή και ακμάζουσα την παρουσία του μεταξύ μας, όπως του έπρεπε. Η γραφή του «μακρυγιάνν;» όπως θα 'ήγε κανείς αβίαστα, αποστιλβώνει το λόγο, για να δώσει την πρέπουσα έμφαση στην ουσία, στο περιεχόμενο που είναι ακέριο και τρανταχτό. Υπάρχει ακόμα και μια εσωτερική έλξη στη διαδρομή του βιβλίου από τον αναγνώστη, τέτοια, που όταν μάθιστα είσαι γνώστης των γύρω από τον Συγγραφέα, να μη θες να το αποχωριστείς. Όπως και νάναι το βιβλίο του Γιώργου Μοσχολιού «Πορεία» πέρα από την αξία του ως μια ξεχωριστή λογοτεχνική προσφορά, παραμένει και είναι ένα αιώνιο ζωντανό μνημόσυνο για τον ίδιο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Πρόσφατα ο Σύλλογος των Γυναικών των Καστελλίων με καθαρή δική του πρωτοβουλία και χωρίς την αρωγή κανενός στην κενή από τις 4 αίθουσες του Δημοτικού Σχολείου, ίδρυσε και εγκατέστησε πλούσιο λαογραφικό μουσείο όπως δείχνει και η δημοσιευόμενη κάτω του κεκλιμένου φωτογραφία του. Συγκεντρώθηκαν παλιά, οκεύη, παλιά έπιπλα, όργανα, αργαλειός, ανέμη, φορεσιές, πολλά υφαντά και κάθε τι το οποίο ανάγεται και περισώζεται απ' την Καστελλιώτικη παράδοση

του πρόσφατου αλλά και τον απωτέρου παρελθόντος. Περιτό να τονισθούν η αξία του, ο εμπλουτισμός του, η ενίσχυσή του και προπάντων η διατήρηση και λειτουργία του. Ένα εύγε και μια τιμή οφείλονται απ' όλους μας στις Καστελλιώτισσες που με ακάματο ζήλο πραγματοποιήσαν κάτι το ακατόρθωτο, ώστε να θεμελιώσουν την ιερή μνήμη του χωριού μας στις παραδόσεις του, αιώνιο κτήμα και παράδειγμα για τις ρίζες τους στους επγενόμενους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ. ΣΠΗΛΙΟΣ

«ΑΡΑΧΘΟΣ Ο ΠΕΛΑΣΓΙΚΟΣ» και «ΠΕΛΑΣΓΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΣ και άλλα τινά». Ιστορία.

Γέννημα και θρέμμα της Άρτας ο ιστορικός Συγγραφέας Απόστολος Δ. Σπήλιος πολιτογραφήθηκε στο χωριό μας όπου εργάζεται και δημιουργεί. Πρέπει απ' την αρχή να ειπωθεί, πως δημιουργεί πνευματικά για την κοιτίδα του, την ιδιαίτερη πατρίδα του την ΑΡΤΑ, που η βαθειά αγάπη, η νοσταλγία, οι μνήμες του δεν παρατάσσονται μελοδραματικά, αλλά μετουσιώνονται σε ιστορική επιστημονική απόδειξη μέσα από τις συμπληγάδες των γνώσεων και την αντικειμενική θεώρηση. Επίσης πρέπει να τονισθεί πως η γραφή του είναι λογοτεχνική, ελκυστική, γεμάτη ποιητική χάρη κι ωστόσο με θετική οργάνωση του στόχου κι ας γράφει ιστορικό κείμενο κι ας εισδύει στα γλωσσολογικά στοιχεία της έρευνας. Είναι τούτο ένα ξεχωριστό αισθητικό στοιχείο της γραφής του, που την προικίζει και την εξατομικεύει.

Έτσι, τον τελευταίο καιρό είδαν το φως της δημοσιότητας τα παραπάνω βιβλία του «ΠΕΛΑΣΓΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΣ» και άλλα τινά και «ΑΡΧΑΘΟΣ Ο ΠΕΛΑΣΓΙΚΟΣ». Είναι αλήθεια πως μύθοι, στοματική παράδοση, βιβλιοπηγές και η πλούσια γλώσσα της Πελασγίας, αποτελούν μέθοδο κι ένα κράμα συμ-

κνωμένο χυμούς από όπου και το κέρδος του αναγνώστη από το διάβασμα των βιβλίων. Παράλληλα η ιστο-

ρική έρευνα της περιοχής Άρτας, αποκτά έναν ακόμη αξιο ερευνητή.

Γ. ΑΓΙΟΡΓΙΩΤΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Δ. ΣΠΗΛΙΟΣ

Πελασγική Ήπειρος και άλλα τινά

Αναμνήσεις

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ

Δεκαετία του πενήντα και όσα παιδιά τότε περάσαμε από το Δημοτικό σχολείο όλοι είχαμε για συμμαθητή σε κάποια τάξη του Σταμάτη Πιπέλια. Δέκα χρόνια στο Δημοτικό και τελικά του έδωσαν απολυτήριο αφού θα έπρεπε να περάσει περιοδεύων από τη στρατολογία. Λάθος εκπαιδευτική νοοτροπία της εποχής, λες και οι δάσκαλοι είχαν ανακαλύψει στον δύστυχο Σταματάκο κάποιο σπάνιο ταλέντο αστροφυσικόν και το εμπόδιο ήταν ο ίδιος ο μαθητής. Γράψε Μαρκεζίνη (Παρατσούκλι) στον πίνακα το α, οπότε από τη μία ο φόβος και από την άλλη να μην συμπαθεί καθόλου τα γράμματα δεν μπορούσε να το γράψει. Και για το μέγα αυτό παράπτωμα τιμωρία ήταν να μπει κάτω απ' το καζάνι που το πρωί μας έφτιαχνε το γάλα ο επιστάτης. Κι όμως μόλις ελευθερώθηκε από την κόλαση (σχολείο) πήγε αμέσως σε ραφτάδικο επιπέδου και σε λίγο καιρό το παιδί που δεν ήθελε να σκούει για αβ στην τέχνη ήταν άπιαστος και μετά το στρατιωτικό και ενώ η ραπτική έχανε έδαφος περνώντας στα έτοιμα ο φίλος μου ο Σταμάτης έγινε τάμης αφού βρέθηκε στην Αμερική. Και παρ' ότι συμπληρώνετε μισός αιώνας από τότε στο Δημοτικό όταν έρχεται τα καλοκαίρια σχεδόν κάθε χρόνο κουβαλάει μαζί τα παράπονά του. Σταματάκο σε περιμένουμε να έρθεις ξανά στο Καστέλι και ξέχνα τα αυτά, δεν έφταιγες εσύ αλλά η εποχή. Ούτε ήσουν ο μόνος,

και άλλα παιδιά έχουν σημάδεψει αρνητικά το σχολείο. Τουλάχιστον εμένα σε σήκωνε καμία φορά στον πίνακα εμένα ποτέ και ότι δεν έμαθα στα έξι χρόνια στο Δημοτικό σχολείο μου τα έμαθε στα απογεύματα μιας βδομάδας ο νεόβαλτος τότε δάσκαλος και πάντα νιώθω υποχρεωμένος Γιάννης Κυριαζής (Ρούσος). Για την οικογένειά σου μου είχες πει πως έχεις δυο καλά παιδιά. Όσο για τον χωρισμό με την γυναίκα σου αυτό θα δεν είναι παράξενο, τα περισσότερα ζευγάρια ζουν χωριστά στην εποχή μας. Το περασμένο καλοκαίρι μου είχες ζητήσει να γράψω για 'σένα ένα ποίημα στα Καστελλιώτικα Νέα και φυσικά θα εννοούσες ένα κάποιο άρθρο. Ε, λοιπόν φίλε τάμης, δεν είναι άρθρο, αλλά ένα σπουδαίο ποίημα, που δεν το έγραψα εγώ, αλλά εσύ ο ίδιος, εγώ απλώς το μεταφέρω και το έγραψες πριν δυο χρόνια όταν η μάνα σου, η Θειά Λεμονιά, ήταν κατάκοιτη και ενώ την περίμεναν μέρα με την ημέρα να φύγει για την άλλη ζωή η ψυχή της κράταγε μέχρι να έρθεις εσύ. Για κάτι μήνες την φρόντισες, την έπλενες κάνοντάς την μπάνιο, της έφτιαχνες το καλύτερο φαγητό και εκείνη πλέον ένιωθε ευτυχισμένη ως που κοιμήθηκε ήσυχη. Γι' αυτό φίλε μου μην μετράς το μηδέν που σου έβαλε ο δάσκαλος στον πίνακα, αλλά το άριστα που πήρες από την μάνα σου.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΤΑΜΑΤΕΛΟΣ

Ο ΠΑΠΑ-ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ

Ο Ιερός Ναός του Αγίου Νεκταρίου με το Αρχονταρίκι.

Ολοι είμαστε μάρτυρες σε κάθε καινούργια πρόοδο που επιτελείται στο χωριό μας και στην οποία πάντα πρωτοστατεί ο παπάς του χωριού μας, ακάματος και πρωτελάτης με πάρα πολύ πενήχρά μέσα, αλλά με μεγάλη

Ο Παπά-Χαράλαμπος.

θέληση και πιο μεγάλες θυσίες με σκοπό και στόχο την ανάπτυξη του χωριού μας.

Πολλοί λίγοι όμως γνωρίζουμε την ίδια την εξέλιξη αλλά και την πνευματική συγκρότηση του αιδεσιμότατου, γι' αυτό και τα «Κ.Ν.» αισθάνονται την ανάγκη να αφιερώσουν ένα μικρό ευχαριστήριο από τις στήλες τους προβάλλοντας αυτές τις ιδιαίτερες δραστηριότητες του Παπαχαράλαμπος. Απαραίτητη η πρόταση ενός σύντομου βιογραφικού.

Ο Παπαχαράλαμπος Κουτρούμπας γεννήθηκε στα Καστέλλια το 1933. Τελείωσε το Δημοτικό σχολείο και το 1953 απεφοίτησε από την Εκκλησιαστική Σχολή Λαμίας. Υπηρέτησε ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός στα τεθωρακισμένα. Απελύθη το 1958 και εργάστηκε στο Αγρονομείο Γραβιάς ως Γραμματέας Αρχιφύλαξ.

Στις 26 Οκτωβρίου 1965 χειροτονήθηκε Διάκος στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Λαμίας και στις 31 Οκτωβρίου 1965 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Λαμίας από τον

Μακαριστό Δαμασκηνό.

Την πρώτη Νοεμβρίου του 1965 αναλαμβάνει καθήκοντα Εφημέριου στον Ι.Ν. Ευαγγελισμός Της Θεοτόκου στο χωριό μας, όπου παραμένει μέχρι και σήμερα. Το 1979 εισέρχεται στο Θεολογικό τμήμα Ιερατικών Σπουδών και απεφοίτησε το 1982 με πλιν καλώς και κατετάγη έτσι στην πρώτη κατηγορία κληρικών.

Έλαβε το οφίκιο του Σακελλαρίου και το αξίωμα του Αρχιερατικού επιτρόπου Καστελλίων με 18 ενορίες. Με τον ερχομό του νυν Μητροπολίτη Φωκίδος Κυρίου Αθηνάγορου λαμβάνει όλα τα οφίκια που δικαιούται ένας έγγαμος κληρικός.

Πρωτοπρεσβύτερος, πνευ-

ματικός και Αρχιερατικός Επιτρόπος Καστελλίων με δικαιοδοσία 16 ενορίες.

ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

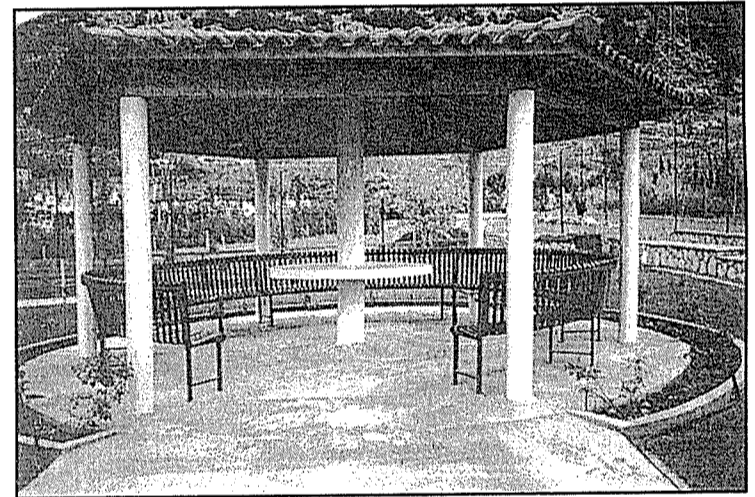
Την Πρώτη Αυγούστου 1992 θεμελιώθηκε ο Ιερός Ναός.

Το έργο της οικοδόμησης έγινε ταχύτατα όπως είναι σήμερα και στις 14 Αυγούστου 1994 σε μία λαμπρή τελετή έγιναν τα θυρανοίξια από τον Μητροπολίτη Φωκίδος. Στη συνέχεια διεμορφώθη ο γύρω χώρος με την κατασκευή του Αρχονταρικού κίосκι, γκαζόν κτλ.

Εκκρεμεί η Αγιογράφηση του Ιερού Ναού που θα αρχίσει σύντομα και αυτό το τεράστιο έργο έγινε με δωρεές και μόνο από τους φτωχούς κυρίως συμπολίτες μας.

Τα παραπάνω είναι τα ελάχιστα μέσα στα δημιουργήματά του, πρέπει να καταλογισθούν ακόμα η διαμόρφωση του περιβάλλοντος της εκκλησίας,

πιτεύγματα κάθε Καστελλιώτη πρέπει να ομολογήσουμε ότι αποτελούν επιτέλεση έργου, που ανεβάζει τη στάθμη του πολιτισμού του Χωριού

η διατήρηση του οποίου επιμελείται ο ίδιος προσωπικά. Την ανακαίνιση του καθεδρικού Ναού της Ευαγγελιστρίας. Την ανακαίνιση των παλαιών εκκλησιών του Αγίου Αθανασίου Λυκόρραχης, του Αγίου Αθανασίου Χλωμού, του Αγίου Αθανασίου Παλαιού Χλωμού και των παρεκκλησιών του Παλαιού Καστελλίου.

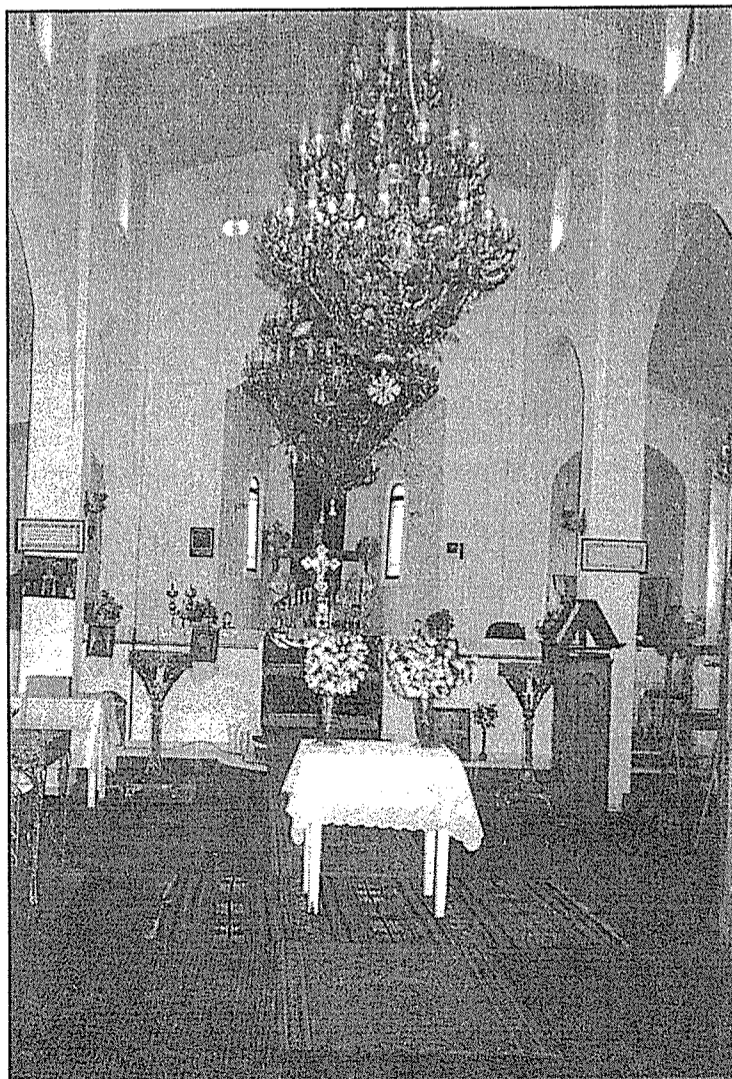
Θεωρώντας όλα αυτά τα ε-

μας, αλλά και γίνεται παράδειγμα σε όλες τις γύρω Κοινότητες αφήνεται έργο διαδοχής για τους νέους, διατηρεί την συνοχή του χωριού όσο είναι δυνατό από το ολοκληρωτικό ξεσάρισμα της αστυφιλίας και πάνω απ' όλα επιπονώνει έστω και το περιστασιακό ξαναγύρισμα όλων μας στο Χωριό μας μέσα σε ένα αθηναίο πολιτισμένο και προοδευτικό περιβάλλον. Του αξίζουν χίλια συγχαρητήρια.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ...

Υπάρχουν φορές που ξυπνάς απότομα μπροστά στο περιεχόμενο ενός καθρέφτη που αναβάλλεις να δεις
 Το ξέρεις πως ο εαυτός σου είναι δεμένος με την άρνηση, πως σε γεννούν της ψυχής σου τα παράξενα, πως θέλεις να σπρώξεις τη θέλησή σου σε κάτι αλλιώτικο.
 Η ιστορία της ζωής σου είναι χιλιογραμμένη...
 ...σε βιβλία, παπύρους, τοίχους
 Παντού διαβάζουμε γι' ανθρώπους που ψάχνουν, τόσο που μπερδεύονται, γυρνώντας γύρω απ' το σώμα τους άπειρες φορές.
 Κι όμως είναι τόσο απλό. Φτάνει μόνο να καταλάβεις έστω κι ένα δευτερόλεπτο απ' την ανάσα σου για να 'ρθεις κοντά στ' απόλυτο.
 Ο φόβος σου είν' εύλογος μα σε νικά η προσπάθεια.
 Πως θα καταφέρεις να μείνεις άνθρωπος αλλιώς;

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΡ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ 13-9-97

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΥΓΑΝ

Ο ΜΗΝΑΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ΜΗΝΑΣ ΠΕΝΘΟΥΣ

Ο μήνας Δεκέμβριος του χρόνου που πέρασε (1998) θα μείνει στην ιστορία, σαν μήνας βαρύτατου πένθους για την Καστελλιώτικη κοινωνία.

Μετά τον θάνατο της Αικατερίνης συζ. Παναγ. Κόλλια στις 8 Δεκεμβρίου, πέθανε στις 14 του ίδιου μήνα, ο Γιώργος Μιχ. Μοσχολιός, την επομένη στις 15 του μηνός ο Νίκος Δημ. Κυριαζής, στις 24 Δεκεμβρίου ο Αθανάσιος Ιω. Ζαγγανάς, στις 4 Ιανουαρίου 1999 ο Μπάμπης Γ. Πέτρου.

Βαρύς ο φόρος του θανάτου, για το χωριό μας, κ' ασίκωτος ο πόνος των οικείων αυτών που έφυγαν.

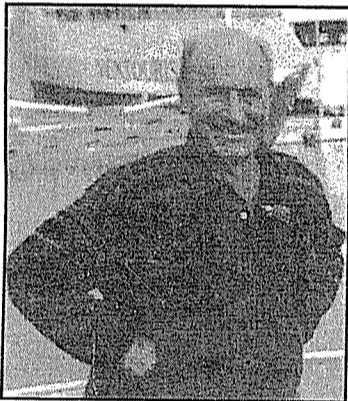
Εκφράζοντας την βαθειά μου συμπάθεια στις οικογένειες της φίλης και των φίλων που έφυγαν, ευχαριστώ όλους τους φίλους για την συμμετοχή τους και στο δικό μου βαρύ πένθος, για την απώλεια του αδελφού μου Γιώργου.

ΝΙΚΟΣ ΜΙΧ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧ. ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ

Αθόρυβα και σεμνά όπως πέρασε σ' όλη του τη ζωή, αποχωρίστηκε από μας ο Γιώργος Μιχ. Μοσχολιός στις 15/12/98 και κηδεύτηκε στο χωριό μας μέσα σε γενικό πένθος. Όλη του η ζωή πέρασε γεμάτη από προσπάθειες και επιτυχίες στον δικό του τομέα στην προσπάθεια να αναδείξει τα παιδιά του, όπως και το πέτυχε. Γι αυτόν η θυσία υπήρξε καθήκον. Γι αυτό και με την πλούσια θέλησή του διέπρεψε στον επαγγελματικό του τομέα. Παράλληλα όμως είχε και ένα κρυφό ταλέντο, τη λατρεία του στα Γράμματα και τις τέχνες. Διάβαζε πολύ, άκουγε και ζούσε τη μουσική και οι κρίσεις του πάνω σε θέματα γραμμάτων και τέχνης, όταν κατά τύχη και ευκαιριακά παρουσιαζόταν τρόπος να εκφραστεί, ήταν βεθύτατες και με μία μοναδική οξυδέρκεια η οποία ήταν κατά περίπτωση χαρακτηριστική και καιρία. Όπως σε όλες του τις εκδηλώσεις υπήρξε αθόρυβος, έτσι αθόρυβα εξέδωσε και με πολύ φειδώ κυκλοφόρησε το βιβλίο του «ΠΟΡΕΙΑ» Κομοτηνή 1997 για το οποίο σε άλλη στήλη της εφημερίδας

μας στη σελίδα 4, γίνεται λόγος. Στην κοινωνική του ζωή, υπήρξε ένας αξιαγάπητος άνθρωπος, ακούραστος και συνεπής και αληθινός Καστελιώτης με μια ανάδελξη λατρεία για το χωριό μας και τους συντοπίτες μας και για κάθε προκοπή τους την οποία χαιρόταν ειλικρινά και την εγκωμιάζε απερίφραστα. Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται τους οικείους του και τον εκλεκτό αδελφό του Νίκο Μοσχολιό.

Σ' εσένα
ταιριάζουν
τραγουδία
και μια αγκαλιά
τριαντάφυλλα.

Καλό σου ταξίδι.
ΝΙΚΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΓΓΑΝΑΣ

Ένα μεγάλο ατύχημα έπληξε το χωριό μας την παραμονή των Χριστουγέννων όπου πάνω στην ακμή της ηλικίας του επίσης απεβίωσε και ετάφη στο χωριό μας ο Αθανάσιος Ι. Ζαγγανάς. Από νέος ακόμα έδειξε ιδιαίτερη επίδοση στα Γράμματα και επέτυχε στη Γεωπονική Σχολή απ' όπου ύστερα από τις σπουδές του απεφοίτησε ως γεωπόνος. Στη συνέχεια υπηρέτησε στην Αγροτική Τράπεζα και στη Γεωργική Υπηρεσία Φθιώτιδος ευδοκίμως με έ-

πνοη την επιστημονική του παρουσία. Παντρεύτηκε τη Ρούλα Ι. Βέλλιου και απέκτησε δύο γιους. Ως άνθρωπος λάτρης του χωριού μας, ήτο πάντοτε πρόσχαρος και προσπός και πολύ ανθρώπινος, σκορπίζοντας την αγάπη του και το γέλιο του σε μικρούς και μεγάλους.

Μετά τη συνταξιοδότησή του εγκαταστάθηκε στο χωριό μας, όπου διαβιούσε ήσυχα μεταξύ των συμπολιτών μας, αλλά η μοίρα του στάθηκε αδυσώπητη και δεν τον άφησε να ολοκληρώσει όλα τα οικογενειακά και προσωπικά του όνειρα.

Τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται ολόθερμα τη σύζυγό του και τα παιδιά του ευχόμεθα κάθε παρηγοριά.

ΜΠΑΜΠΗΣ Γ. ΠΕΤΡΟΥ

Τελείως αιφνίδια και πάνω στην ακμή της ηλικίας του έφυγε από κοντά μας ο αντισμηνάρχος Μπάμπης Γ. Πέτρου και κηδεύτηκε στο χωριό μας στις 14/1/99 μέσα σε γενικό, πάνδημο πένθος με σύσσωμη συμμετοχή και των δύο κωμωπόλων της Πολυδρόσου απ' όπου κατάγεται η σύζυγός του Δροσούλα και των Καστελιών. Στο παρεκκλήσιο του Αγίου Νεκταρίου στο χωριό μας, ψάλλθηκε η νεκρώσιμη ακολουθία με συμμετοχή των δύο ιερέων της -Πολυδρόσου αιδεσιμοτάτων Παπα-Βασίλη Κεφάλα και Παπα-Νικόλα Ματαρά και των αιδεσιμοτάτων Παπα-Χαράλαμπος Κουτρούμπα και Παπα-Κώστα Κάντζου με συμμετοχή των ψαλτών και των δύο κωμωπόλων.

Την εκφορά συνόδεψε αντιπροσωπεία αξιωματικών της 114 Πτέρυγας Μάχης της Τανάγρας της οποίας ο επικεφαλής αντισμηνάρχος ανέγνωσε το παρακάτω βιοηγοικό σημείωμα του εκλιπόντος.

«Αντισμηνάρχος Πέτρος Χαράλαμπος ε.α.

Ο εκλιπών γεννήθηκε στα Καστέλια - Φωκίδος το 1951 και ονομάστηκε ανθυποσηναγός το 1974 και προήχθη μέχρι το βαθμό του αντισμηνάρχου. Τιμήθηκε με τα παρακάτω Παράσημα - Μετάλλια - Ηθικές αμοιβές για τις υπηρεσίες που προσέφερε Μετάλλιο Στρατιωτικής αξίας Β' και Γ' τάξεως, Χρυσός Σταυρός του Φοίνικα και Χρυσός Σταυρός Τιμής.

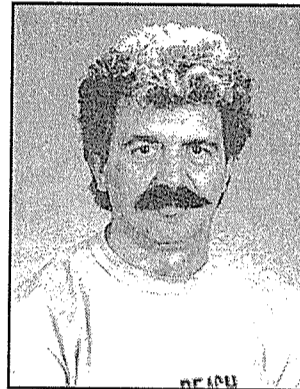
Η Πολεμική Αεροπορία εκτιμώντας όλες τις προσφορές, τον κατευοδώνει στην τελευταία κατοικία με την ευχή να είναι ελαφρό το χώμα που θα τον σκεπάσει και η μνήμη του να μείνει αιώνια, στους δικούς του ευχόμεστε την από θεού παρηγοριά».

Τον μεταστάντα αποχαιρέτησε ο Επισμηναγός σε αποστρατεία συνάδελφός του κ. Γεώργιος Κασσαβέτης, ο οποίος μεταξύ άλλων του είπε και τα εξής:

«Αθημόνντε συνάδελφε και φίλε Μπάμπη. Βάσκανη κι' αδυσώπητη μοίρα, μας έφερε εδώ σήμερα όλους εμάς τους συγγενείς, τους συναδέλφους και τους φίλους σου, να σε κατευοδώσουν στο μεγάλο σου ταξίδι, στην τελευταία σου πτήση που θα σε πάρει απ' τη ματαιότητα αυτού του κόσμου και θα σε οδηγήσει στην αιωνιότητα.

Μπήκες πριν 30 περίπου χρόνια στη Σχολή Ικάρων, με μοναδική φιλοδοξία να ταχθείς στο βωμό της αεροπορικής ιδέας. Να πάρεις τη σκυτάλη απ' τον Αλέκο Πανικολλάου, το Θύμιο Κόλλη και τους άλλους παλαιότερους, συμπατριώτες σου αεροπόρους και να εγγυηθείς

με τη σειρά σου, την Ελευθερία και την ακεραιότητα της ένδοξης Πατρίδας μας. Και τήρησες ευλαβικά τον όρκο σου, όσα χρόνια υπηρέτησες την αεροπορία και την πατρίδα. Ανάηλωσες τα περισσότερα χρόνια της καριέρας σου, στην πρώτη γραμμή, τη γραμμή των πτήσεων στα αεροπλάνα. Κοντά στα άψυχα

ατσάβηνα πουλιά που πειθαρχούσαν ευλαβικά στις εντολές σου, κάθε φορά που ανέβαινες για να πετάξεις.

Εσένα δεν σου πρέπει δάκρυα καλή μου φίλε, γιατί δεν πρέπει δάκρυα στους σταυραετούς, που σφεροκοπούν στους ουραμούς. Δάκρυα πρέπει σε μας, τους φθαρτούς, και γήινους που από σήμερα γινόμαστε φτωχότεροι σε συγγενείς, σε αν-

θρώπους, σε συναδέλφους και φίλους».

Με θερμά λόγια επίσης τον προσεφώνησε ο Δήμαρχος Πολυδρόσου κ. Δημήτριος Τζιβάρας. Τέλος τον νεκρό απειχαιρέτησε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας κ. Δημήτριος Χαλατσάς ο οποίος είπε μεταξύ άλλων:

«Αγαπημένε μας Μπάμπη, είναι πολύ βαρεία η οδύνη που μας κατέχει όλους μας από τον αδόκητο χαμό σου. Πώς είναι δυνατό να το πιστέψει κανείς να το θεωρήσει πραγματικό αυτό το αναπάντεχο.

Σου άρπαξε μέσα από τα χέρια τη νικητήρια δόφνη και δώ έπλεξε από πένθιμο κυπάρισσο νεκρικό συννεφάκι.

Ιδές όλοι γύρω σου έχουν στεγνώσει στα δάκρυά τους. Πώς να το πιστέψουν;

Το πέρασμά σου όμως δεν ήταν από εκείνα που παρέχονται».

Στο βαρύ πένθος συμμετέχοντας τα «Κ.Ν.» συλλυπούνται θερμά τη σύζυγο Δροσούλα και τα παιδιά του Γιώργου και Χρήστο, καθώς και τους γονείς του Γιώργου και Μαρία Πέτρου και την αδελφή του Γεωργία Καρακλιούμη.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΣΤ. ΜΠΑΚΑ

Την 8/3/1999 απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε την επομένη στα Καστέλια, η Παναγιού χήρα Σταμάτη Μπάκα, σε ηλικία 92 ετών.

Η μεταστάσα ήταν κόρη του Νικολάου Μακρή (Μπαλονικολού) τελευταία από τα έξη (6) αδελφια της, Ιωάννη, Παναγιώτη, Άγγελου, Γιώργου, Ασημάκη και Αλεξάνδρα Μπούρα, και τον αγαπητό μας, σύζυγό της, Μπαρμπα Σταμάτη Μπάκα, πραγματικά «διαμάντι» στη συμπεριφορά και χαρακτήρα, που τα ακολούθησε στον άλλο κόσμο.

Εργατική, φιλόξενη, αγωνίσθηκε μια ζωή για να σταθεί και να δημιουργήσει.

Είχε την ατυχία, να χάσει το μοναδικό αγόρι της, τον Νίκο Μπάκα (Δασικό) σε μικρή ηλικία και το φοβερό αυτό κτύπημα, τη σημάδεψε.

Πανέξυπνη, ετοιμόλογη, αλλά πάντα με έναν καλό λόγο για όλους μας, ήταν αξιαγάπητη, περιποιητική και επιδιώκαμε να κάνουμε μαζί

της ένα σπιρτόζικο διάλογο.

Είχε πάντα τις απαντήσεις, με καλοπιστία και ετοιμότητα.

Ποτέ δεν έλεγε κακό γι ακανένα και ήταν αφοσιωμένη στα ενδιαφέροντά της.

Μας αγαπούσε όλους και μας έδειχνε την αγάπη της.

Υπήρξε υπόδειγμα σε όλες τις εκδηλώσεις της και ο χαρακτήρας της πρόδιδε την αγάπη της προς κάθε κατεύθυνση. Η θεία Παναγιού, ήταν πάντοτε παρούσα στις εκδηλώσεις τόσο του χωριού μας όσο και τις οικογενειακές που ήταν απαραίτητη.

Ήταν γνήσια Καστελιώτισσα και ουδέποτε εγκατέλειψε το σπίτι της μόνο τελευταία λόγω των γηρατειών ερχότανε στην Αθήνα, στα παιδιά της και μόλις περνούσαν λίγες μέρες ζητούσε να την ξαναπάνε στα Καστέλια.

Ιδιαίτερα αγαπητή ήταν σε όλα τα ανήψια της, φιλόξενη και πάντοτε έδειχνε το ενδιαφέρον της, γι' αυτό και όλοι, ζητούσαμε να είμαστε μαζί της, γιατί τα έδινε όλα.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που την σκέπασε.

Στα παιδιά της Λεμονιά και Θύμιο Τσαμαδιά και Ελένη και Γιώργο Μπαστούνη, ως τα εγγόνια και δισέγγονά τους, τους εκφράζουμε την προτροπή να την θυμούνται με αγάπη γιατί η ίδια την έδινε αφείδοχα.

N.A.M.

ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΦΥΓΑΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΑΞ. ΔΕΡΜΑΝΗΣ

Τελείως απρόοπτα στις 9 Μαρτίου, πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε μέσα σε γενικό πένθος ο εκλεκτός συμπολίτης μας Τάκης Δερμάνης. Ο μεταστάς υπήρξε ένα παράδειγμα αυτοδημιούργητου και ανθρώπου μεγάλης θελήσεως, που κατόρθωσε σε πολύ σύντομο διάστημα μέσα από αντίξοες συνθήκες, με μόνο εφόδιο τη δραστηριότητα του να σταδιοδρομήσει με μεγάλη επιτυχία.

Είναι κι αυτό μία από τις μεγάλες απώλειες του χωριού μας που τον τελευταίο καιρό έχει αποδεκατιστεί από το χαμό νέων ανθρώπων, που πρόωρα φελλυγουν από ανάμεσά μας.

Τα Καστελλιώτικα Νέα συλλυπούνται τη σύζυγο και τα παιδιά του.

Η οικογένειά του έγραψε: Πατέρα, η αλήθεια είναι

ότι ο θάνατός σου μας βρήκε απροετοίμαστους. Όχι, βέβαια, ότι μπορούμε να συναντήσουμε το θάνατο προετοιμασμένοι, αλλά να, μας έφυγες πολύ νωρίς και τελείως απροσδόκητα.

Είμαστε, λοιπόν, τώρα εδώ, προσπαθώντας να ταιριάξουμε λίγες λέξεις μεταξύ τους, ώστε να σκιαγραφήσουμε την εικόνα σου. Δύσκολη η αποστολή μας, αφού έχουμε τόσα πολλά να πούμε. Γι' αυτό το λόγο, δε θα θέλαμε αυτή τη στιγμή να μνημονεύσουμε τις χάρες και τις αρετές σου, την ομορφιά της ψυχής σου και την αμέριμη προσωπικότητά σου. Όποιος είχε την τύχη να σε γνωρίσει και να σε συναναστραφεί σίγουρα είχε ανακαλύψει τα χαρίσματά σου. Θέλουμε μόνο να σε ευχαριστήσουμε με όλη μας τη δύναμη γιατί ή-

σους ένας πραγματικός πατέρας για μας, γιατί μας λάτρευες και μας φρόντιζες, γιατί η σκέψη σου και όλες οι ενέργειες αποσκοπούσαν μόνο στη δική μας ευτυχία. Πάντοτε θα σ' ευγνωμονούμε που μας έκανες ό,τι είμαστε και που έθεσες τις βάσεις για ό,τι θα γίνουμε στο μέλλον.

Μας λυπεί αφάνταστα που δεν πρόλαβες να δεις τους καρπούς των κόπων σου, αυτά για τα οποία μια ζωή αγωνίστηκες. Μην ανησυχείς, όμως: εμείς θα τελειώσουμε ό,τι ξεκίνησες και θα συνεχίσουμε τη ζωή μας με αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια, όπως μας δίδαξες.

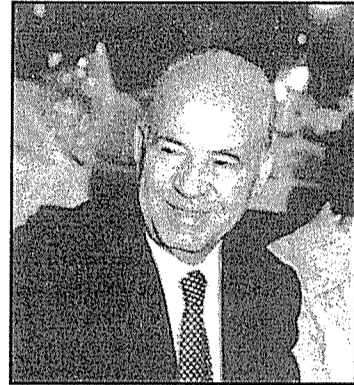
Η αξία σου, πατέρα, δεν αναγνωρίστηκε τώρα, μετά το θάνατό σου, όπως συχνά έλεγες. Καθημερινά τη γνωρίζαμε, απλώς τώρα συνειδητοποιήσαμε το μέγεθός της.

Αντίο, γλυκέ μας πατέρα. Η αγάπη μας πάντα θα σε συντροφεύει. Δε θα σ' απογοητεύσουμε!

ΑΡΗΣ - BENIA
MAMA

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΠΑΝ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Είναι λυπηρό και θλιβερό συνάμα, οι στυλοβάτες του χωριού, ή άλλως ειπείν, η παλιά φρουρά, να φεύγει αφήνοντας

ένα κενό σε όλους μας και μια βαριά υποθήκη, που πρέπει εμείς οι νεώτεροι να φέρουμε επιτυχώς εις πέρας.

Τελείως αδόκητος όσο και ξαφνικός ήταν ο θάνατος του αγαπητού Πολύκαρπου Κυριαζή στις 19 Δεκεμβρίου 1998. Γεννήθηκε στα Καστέλλια το 1912 από γονείς φτωχούς σε πόρους, αλλά πλούσιους σε συναισθήματα και αρετές. Τον Παναϊτάκη και την Παρασκευή Κυριαζή.

Γόνος πολυμελούς οικογένειας, δεδομένου ότι ήταν 8 αδέρφια, κατόρθωσε να ανταπε-

ξέλθει τις αντιξοότητες και τις δυσκολίες της εποχής εκείνης, όχι μόνο κάνοντας προκοπή ίδιος, αλλά βοηθώντας και την οικογένειά του.

Εισήχθη και αρίστευσε στο Μαθηματικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών το οποίο ετελείωσε επιτυχώς.

Καθηγητής πλέον διορίσθη στην Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου.

Στις δύσκολες στιγμές της πατριδας, ευρέθει στις πρώτες γραμμές του Αλβανικού Μετώπου, υπηρετώντας ως έφεδρος Ανθυπ/γός με θάρρος και ανδρεία.

Όταν ετελείωσε ο πόλεμος, διορίσθη καθηγητής στην Αταλάντη, όπου και ενυμφεύθη την Ελένη Κόκκινου, γυναίκα υψηλού ήθους και κοινωνικής μόρφωσης. Απέκτησαν δύο κόρες: την Φοφά και Βιβή, τις οποίες εγαλούχησαν με τα ίδια ιδεώδη που ευφορούντο και οι ίδιοι.

Κατά την παραμονή του στην Αταλάντη προήχθη στο βαθμό του Λυκειαρχη και μετατέθει στο Δομοκό. Μετά 3 έτη ευδοκίμου υπηρεσίας στο Δομοκό, μετατέθει στο Λύκειο Αρρέων Καλλιθέας Αθηνών όπου και παρέμεινε εκεί μέχρι συνταξιοδότησής του.

Ως εκπαιδευτικός, σε όλη τη μακρόχρονη θητεία του, εργάστηκε με απέραντο ζήλο και δικαιοσύνη, τόσο απέναντι στους μαθητές του, όσο και απέναντι στους συναδέλφους του, κερδίζας από αυτούς το κοσμικό επίθετο «σοστός άνθρωπος». Παρέδωσε τη σκυτάλη του εκπαιδευτικού, στις δύο του κόρες, όπου εσυνέχισαν επαξίως το έργο του, στους δικούς τους πλέον τομείς.

Για τον άνθρωπο Πολύκαρπο τα λόγια περισσεύουν. Υπήρξε ένας πρσιονής και ενάρετος άνθρωπος. Βοηθός και αρωγός τόσο των συγγενών του, όσο και των φίλων του. Τα Καστέλλια τον ενέπνεαν και τον ξανάνιωσαν όπως έλεγε και ο ίδιος. Γι' αυτό όποτε του δίνονταν η ευκαιρία πήγαινε στο χωριό για να δει από κοντά τους συγγενείς και συγχωριανούς που διέμεναν εκεί. Πήγαινε να συζητήσει με τους φίλους, να αναπολήσει τα παλιά, να περπατήσει στους δρόμους και τα σοκάκια του, να αναπνεύσει τον καθαρό αέρα της Γκιώνας. Ο άνθρωπος Πολύκαρπος δεν ξεχνούσε και τον Σύλλογο των εν Αθήνας Καστελλιωτών. Έδινε το παρόν σε όλες τις εκδηλώσεις, του Συλλόγου λαμβάνοντας ενεργά μέρος σε αυτές.

Τον αγαπητό δάσκαλο, φίλο και συγγενή Πολύκαρπο θα τον θυμόμαστε πάντοτε και θα τον έχουμε σαν φωτεινό παράδειγμα στη ζωή μας. Θα γίνουμε άξιοι συνεχιστές του έργου Του, και φύλακες των παρακαταθηκών που κληρονομήσαμε από Αυτόν».

Τα ανήψια του
Ευσταθία Αποστολοπούλου
και Διονύση Πούργος

ΕΚΘΕΣΗ

Της Εξελεγκτικής Επιτροπής για την Οικονομική διαχείριση του εν Αθήναις Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

Η Εξελεγκτική Επιτροπή που εξελέγη από την Γενική Συνέλευση, αποτελούμενη από τους κ.κ. 1) Αλεξ. Παπανικολάου, 2) Νίκο Μακρή και 3) Ευαγ. Κατοίκη, συνελθούσα στις 5.3.1999, ασχολήθηκε με το θέμα ελέγχου της Διαχείρισης της Διοίκησης του Συλλόγου κατά την παρούσα χρονική περίοδο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που μας έβηκαν υπ' όψη, δηλαδή βιβλίο Ταμείου, Γραμματίων Εισπράξεων, ενταλμάτων και δικαιολογητικών πληρωμών, η οικονομική κατάσταση του προοδευτικού συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, εμφανίζεται όπως παρακάτω:

Υπόλοιπο Ταμείου προηγούμενης χρήσης	Δρχ.	1.871.386
Εισπράξεις από εισφορές μελών	Δρχ.	4.798.725
Από τόκους	Δρχ.	189.784
Από ΜΟΣΧΟΛΙΟΣ ΧΗΜΙΚΑ Α.Ε. (για ενίσχυση επιτυχόντων)	Δρχ.	1.600.000
Σύνολο	Δρχ.	8.459.895

ΠΛΗΡΩΜΕΣ

Για την έκδοση φύλλων εφημερίδας (No 179-185)	Δρχ.	1.508.269
Διάφορα έξοδα εκδηλώσεων	Δρχ.	1.861.500
5ο Συνέδριο ΟΣΒΑΠ	Δρχ.	1.775.380
Διάφορα	Δρχ.	298.232
Ενίσχυση επιτυχόντων	Δρχ.	1.848.400
Ενίσχυση Πολιτιστικού Συλλόγου	Δρχ.	200.000
Επισκευή 2 πηγαδιών στα Καστέλλια	Δρχ.	150.000
Σύνολο	Δρχ.	7.641.781

Από τα χρήματα αυτά, έχουν κατατεθεί στη Γενική Τράπεζα της Ελλάδος δρχ. 788.114.

Η Ταμίας έχει στα χέρια της δρχ. 30.000 δηλαδή σύνολο δρχ. 818.114.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Όλα τα βιβλία του Ταμείου, δικαιολογητικά πληρωμών, γραμμάτια εισπράξεων και εντάλματα πληρωμών, βρέθηκαν απολύτως εντάξει.

Οι πληρωμές που ενεργήθηκαν, εγκρίθηκαν όλες από το Διοικητικό Συμβούλιο κατά τις συνεδριάσεις του.

Αθήνα 5.3.1999

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αλεξ. Παπανικολάου

Νίκολ. Μακρής

Ευάγ. Κωτσίκης

Η ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΜΑΣ

Ο χορός του Συλλόγου μας, που είχαμε προγραμματίσει για την 26 Φεβρουαρίου 1999, ματαιώθηκε, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, λόγω του πένθους των περισσότερων οικογενειών, που έπληξε το χωριό μας, κυρίως το μήνα Δεκέμβριο του 1998.

Ας ελπίσουμε του χρόνου να είμεθα καλύτερα.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ

Οι δάσκαλοι και οι μαθητές του σχολείου ευχαριστούν θερμά όλους εκείνους, οι οποίοι εις μνήμην προσφιλών τους προσώπων, προσέφεραν διάφορα χρηματικά ποσά, για να ικανοποιήσουν λειτουργικές και εκπαιδευτικές ανάγκες του σχολείου μας.

1. Η σύζυγος και τα παιδιά του Γεωργίου Μοσχολιού, οι οποίοι προσέφεραν εις μνήμην του 150.000 δραχμές.

2. Ο κ. Ιωάννης Σπυριδάκης προσέφερε 25.000 δραχμές εις μνήμην του Αθανασίου Ζαγκανά.

3. Ο κ. Αθανάσιος Ν. Τσακνιάς προσέφερε 10.000 δραχμές εις μνήμην Ευσταθίου Γιαννοπούλου και

4. Ο κ. Ευάγγελος Κ. Κυριαζής προσέφερε 10.000 δραχμές εις μνήμην Ευσταθίου Γιαννοπούλου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ο καλός μας ο γιατρός Διέννης

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

Οι αφηγήσεις του γιατρού κ. Γιάννη Γ. Διέννη, που διαβάζουμε τελευταία στα «Κ.Ν.», αποτελούν αληθινή όαση μέσα στην έρημο των νεκροπολιών και των κακών μαντάτων. Πηγή αισιοδοξίας, άμυθη ψυχαγωγίας.

Είναι γνωστό, πως οι παθιοί γιατροί ήξεραν καλά ελληνικά γράμματα. Κι άμα ξέρεις καλά γράμματα, κάποτε θα νιώσεις την ανάγκη να τα γράψεις στο χαρτί. Χρειάζεται, βέβαια, και ταπέ-

ντο, αλλά ούτε αυτό φαίνεται να λείπει απ' τον καθό μας το γιατρό.

Γιατρέ, προχώρα. Κι αν κάποτε εξαντληθούν τα «διάφορα» περιστατικά -τέτοια περιστατικά αναδείχνουν τον αγώνα τον καθόν που έδωσες στη ζωή σου- μη σταματήσεις. Μη διστάσεις να επιστρατεύσεις και τη φαντασία. Όταν πηγόνται αλήθειες -κι αληθινό είναι το ωραίο- το φανταστικό δεν είναι ψεύτικο.

Καστέλλια 26.1.99

ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ Β.Α. ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ

Κατά τις αρχαιρεσίες τις 19-1-1999 εξελέγησαν για το Διοικητικό Συμβούλιο οι κ.κ.

1. Πρόεδρος: Πουρνάρας Γεώργιος από Οινοχώρι
2. Αντιπρόεδρος: Βανδώρου Αθανασία από Αθαν. Διάκο
3. Γενικός Γραμ.: Χαμηλός Γεώργιος από Καστέλλια
4. Ταμίας: Πρέζα Μαρία από Καστριώτισσα
5. Μέλος: Τούμπας Κων/νος από Καθοσκοπή
6. Μέλος: Σταθοπούλου Όλγα από Ποθύδροσο
7. Μέλος: Δραγάτη Διονυσία από Μαυρολιθάρι και για την ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Πρόεδρος: Ρούθιας Ευθύμιος από Οινοχώρι
2. Μέλος: Τσάκαλος Κων/νος από Καστέλλια
3. Μέλος: Σκουρογιάννη Θάβεια από Ποθύδροσο

Αγαπητοί αναγνώστες, ίσως εσείς που γεννηθήκατε και μεγαλώσατε στα Καστέλλια, είστε και οι πιο αρμόδιοι να μιλήσετε γι' αυτό το μικρό, αλλά ξεχωριστό χωριό. Θέλω όμως να μου επιτρέψετε να σας καταθέσω και τις δικές μου σκέψεις, όχι μόνο για τον τόπο σας, αλλά και γι' έναν υπέροχο και ξεχωριστό συγκωριανό σας, που πάντα λάτρευε το χωριό του κι ίσως η ψυχή του να τριγυρνά ακόμα εκεί.

Είμαι κόρη του Κώστα Κόλλια (υπαλ.ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ) που τα τελευταία χρόνια έμενε στη Θεσσαλονίκη και εγγόνα του Κωστονίκου (ΓΚΑΜΑΛΕΤΣΟΥ) για πολλά χρόνια ψάπτη της εκκλησίας. Από μικρό κορίτσι θυμάμαι τις υπέροχες διακοπές μας στα Καστέλλια, ένα τόπο χωρίς θάλασσα μα τόσο όμορφο. Για πολλά χρόνια, κάθε Χριστούγεννα, Πάσχα και καλοκαίρι αν και μέναμε 400 κιλ.μακρυνά (στη Θεσ/κη) όλοι μαζευόμασταν στο χωριό μας. Τρεις οικογένειες παιδιών Κωστονίκου, εμείς, η οικογένεια του Θύμιου Κόλλια του αεροπόρου και η οικογένεια της θείας μου της Λεμονιάς Βλαχάκη. Αναμνήσεις, μνρουδιές, εικόνες, αισθήματα, γνώσεις κι εμπειρίες, φιλίες και γνωριμιές, σπίνουν τρελό χορό μέσα μου, όλα απ' τα Καστέλλια. Κουβαλώ τον πατέρα μου, που τόσο λατρεύω και μαζί του κι όλα αυτά, που έζησα στο χωριό σας.

Εκείνος, ένας άνθρωπος καμμένων τόνων, πολύ σοβαρός και συγκρατημένος, βαθιά ευαίσθητος, πληγωμένος πολύ από διάφορες αντιξοότητες της ζωής του, φώτιζαν τα μούτρα του, μόλις σχεδιάζαμε το ταξίδι για το χωριό του. Λες κι όλο το χρόνο ζούσε γι' αυτές τις μέρες των διακοπών μας.

Στα πρώτα μου χρόνια ταξιδεύαμε με το τραίνο. Εγώ μάλιστα κόντευα να γεννηθώ μέσα σ' αυτό, σε μία διαδρομή μας επιστροφής από τα Καστέλλια στην Κατερίνη. Αργότερα, όταν με προσωπικές του στερήσεις και οικονομίες (ενώ ποτέ του δεν στέργει τίποτα από την οικογένειά του) και αφού ήδη μας είχε αγοράσει δύο διαμερίσματα στη Θεσ/κη, ο πατέρας μου αγόρασε το 1970 και το πρώτο του αυτοκίνητο. Πρώτο μακρινό ταξίδι, φυσικά τα Καστέλλια. Τρελές στροφές στον Μπράλο και φαγητό στο χάνι του Ζαγκανά. Υπέροχη η φύση και τα τοπία της καταπληκτικής και πρωτόγνωρα για μας τα παιδιά της μεγαλούπολης. Ο πατέρας μου τότε θυμόταν πάντα τη διαδρομή Αμφίκλεια-Καστέλλια, που την έκανε με τα πόδια επί 4 ώρες, όταν πήγαινε Γυμνάσιο.

Πάντα μας μιλούσε για κείνα τα δύσκολα χρόνια που πέρασε παιδί με τ' αδελφία του τη Λεμονιά και τον Θύμιο. Πολλές φορές με λίγο φαγητό, όμως και οι τρεις τους φτιάζανε σωστές οικογένειες, τακτοποιήθηκαν οικονομικά και εμείς τα παιδιά τους είμαστε πολύ περήφανοι γι' αυτούς. Στην μεγάλη αυλή του χωριάτικου πατρικού σπιτιού στις γιορτές και στις διακοπές μας μαζευόμασταν όλοι, όχι μόνο για να τα σούμε, επειδή είχαμε σκορπίσει σε μεγαλουπόλεις, αλλά κυρίως για να ξαναθυμηθούν οι γονείς

Μια Καστελλιώτισσα από τη Θεσσαλονίκη, μας γράφει

μας τα παλιά κοινά τους χρόνια στο χωριό. Τρέχαμε πλάι στο ποτάμι, διασχίζαμε τα χωράφια, περπατούσαμε μέσα στ' αμπέλια, χορεύαμε δημοτικά τραγούδια και παρακολουθούσαμε μ' ευλάβεια τις λειτουργίες στην εκκλησία, καμαρώνοντας για τον παππού μας που έφελνε ευλαβικά και για τους γονείς μας, που κι αυτοί έφελναν σιγανά.

Οι εκθέσεις μου από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού ξεκρίζαν τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, καθώς επίσης και στις καλοκαιρινές διακοπές μας. Πριν 30 χρόνια ήταν πρωτόγνωρο για τους Μακεδόνες το ψήσιμο του αρνιού το Πάσχα και τα μουστουκούλουρα και οι γαρδούμπες τα Χριστούγεννα. Οι περιγραφές μου για τ' αμπέλια, τ' αυλάκια, το ποτάμι, τα εκλησάκια, τους χορούς στα πανηγύρια και τα έθιμα του χωριού ήταν κάτι εντελώς ξεχωριστό για τους Βόρειους Θεσσαλονικείς, που δεν είχαν ιδέα για το πως περνάνε οι Στερεολαδίτες.

Ποτέ δεν ξέχασα ότι, όταν ταξιδεύαμε για το χωριό μας στη διαδρομή πάντα ακούγαμε δημοτικά τραγούδια και ο πατέρας μου καμάρωνε να σφύριζε κλέφτικα και να μας τραπάζει τ' αυτιά. Καμιά σχέση με τον τυπικό Προϊστάμενο Λογ/ρίου της Αγροτικής Τράπεζας, που ήταν τόσο αυστηρός και απροσιτος, που δεν σου άφηνε περιθώρια να τον πλησιάσεις.

Μας μεγάλωσε αυστηρά και συνάμα τρυφερά. Σοβαρός, μα ατέλειωτα ευαίσθητος, με μία αγκαλιά υπερβολικά μεγάλη για τα λάθη μου, που πάντα ήξερε εκ των προτέρων ότι θάκανα και πάντα μου τα συγκωρούσε. Βαθιά θρησκευόμενος, τίμιος, εργατικός, φιλότιμος, σοβαρός κι απόλυτος σ' όλα. Πάντα μου έλεγε ότι, όσο τεράστιος και απέραντος είναι ο κόσμος κι όσα πράγματα συμβαίνουν πάνω σ' αυτόν χωρίζονται σε δύο ομάδες "την ηθική και την ανηθικότητα". Δεν υπάρχει μέση κατάσταση. Μεγαλωμένος στο χωριό κουράστηκε για να μορφωθεί κι αναγκάστηκε να παρατήσει δύο σχολές στο Πανεπιστήμιο (Πολυτεχνείο και Πάντειο) όταν βρέθηκε η θέση στην Αγροτική Τράπεζα κι έπρεπε να βοηθήσει οικονομικά την οικογένεια και να καταφέρει κι αδελφός του να πάει στην Αεροπορία, που τόσο ήθελε. Διάβαζε ατέλειωτες ώρες σε όλη του τη ζωή και μου άφηνε κληρονομία μια υπέροχη, πλούσια με σπάνια βιβλία βιβλιοθήκη. Μας προίκισε με σπία, εξοχικά και αυτοκίνητα κι έφυγε μια μέρα αθόρυβα (έτσι όπως ζούσε) από κοντά μας, αφού άφησε εκτός από πολύ καλή σύνταξη κι άλλο ένα σπίτι στη μητέρα μας, που του στάθηκε αντίζα και τίμια κοντά του μέχρι την τελευταία του στιγμή για 40 ολόκληρα χρόνια (πράγμα πρωτόγνωρο για την καινούργια γενιά, αφού οι σύντροφοί μας εναλλάσσονται γρήγορα κι εύκολα).

Θυμάμαι όταν πρωτογνώρισε τον άντρα μου, ήταν περιφάνος που κι αυτός καταγότανε από τη Στερεά Ελλάδα (συγκεκριμένα από το Μεσολόγγι). Μάλιστα όταν τα λέγαμε οι δύο τους ο άντρας μου του μιλούσε με τοπική γλώσσα και του ξαναθύμιζε λέξεις που ο πατέρας είχε ξεχάσει. Άλλωστε, πάντα λέω στον άντρα μου ότι, τον αγαπάω από την πρώτη στιγμή που τον είδα, γιατί μου θύμιζε σ' όλα του πατέρα μου. Στην συμπεριφορά, τις εκφράσεις, τα λόγια, τις σκέψεις, τις αντιδράσεις, την ομιλία, μα ακόμα και στο επάγγελμα αφού και ο άντρας μου είναι στέλεχος της Αγροτικής Τράπεζας.

Όταν είκοσι χρόνια πριν σαν σήμερα (24 Ιανουαρίου 1979) ανακοινώθηκε τ' αποτελέσματα των Πανελληνίων εξετάσεων και πέτυχα πρώτο στο εξεταστικό κέντρο των Αθηνών και ο διορισμός μου ήταν για το Νομό Φωκίδας, ο πατέρας μου δούλευε βουρκωμένος από καρδιά, αλλά χωρίς να μπορεί να εκδηλωθεί αφού τότε δεν ήταν ευνοούμενος πολιτικά στην Τράπεζά του κι εγώ αναγκάζομουν να λέω ότι, ο δικός πατέρας δούλευε στα μεταλλεία του Παρνασσού κι ότι ο κ. Κων/νος Ν. Κόλλιας, που δούλευε στην Αγροτική Τράπεζα της Θεσ/κης, είναι θείος μου. Ακόμα έχω στο πορτοφόλι μου την ανακοίνωση της εφημερίδας σας για το διορισμό μου. Αν και φέτος το Πάσχα υποβάλλω παράτηση για συνταξιοδότηση, θυμάμαι ακόμα τα υπέροχα νεανικά μου χρόνια όταν πρωτοδούλευα στην Αταλάντη, την Αμφίκλεια και την Μακρakovή.

Πόσο περίεργα γρήγορα κλούν τα χρόνια μας και πόσο σκληρά φεύγουν οι άνθρωποί μας από δίπλα μας. Η γιαγιά μου η Σοφία, ο παππούς ο Νίκος, ο θείος μου ο Αλέκος Βλαχάκης, ο πατέρας μου... Πέρασα τελευταία με τον άντρα μου από τα Καστέλλια και πήγαμε στο πατρικό σπίτι του πατέρα μου.. Κάποτε ήταν το πρώτο σπίτι από αριστερά μπαίνοντας στο χωριό... Τώρα χιστίκανε κι άλλα... Κάποτε το αυλάκι μπροστά από το σπίτι μας είχε μπόλικο νεράκι, τώρα είχε στερέψει... Πολλά ζώα διέσχισαν τον δρόμο, μα τώρα τίποτα, μόνο αυτοκίνητα... Γύρισα να δω την αλάνα μπροστά από το σπίτι μας και θυμήθηκα καμιά εικοσαριά αρνιά να ψήνονται στη σειρά, ενώ η κάπνα τους σ' έπνιγε παράξενα όμορφα... Αρχισα να κλαίω πολύ, πληγώθηκα για όλα αυτά που εμείς οι ίδιοι εξαφανίσαμε και γι' αυτούς που η ζωή εξαφάνισε...

Λάτρευε το χωριό του ο πατέρας μου κι ίσως τώρα πιά η ψυχή του να ξεκουράζεται εκεί, που έζησε δύσκολα όμως όμορφα. Κι όλοι εσείς που έχετε αναμνήσεις από τα Καστέλλια του χθες, παρατήστε τα πάντα και πάτε να ζήσετε εκεί, ώστε να ξαναζωντανέψετε τις αναμνήσεις σας και να μιλήσετε στα

παιδιά σας για πράγματα όμορφα, μοναδικά, σπάνια, πρωτόγνωρα, έστω κι αν ανήκουν πια στο παρελθόν. Φύγετε από τις μεγαλουπόλεις και πάτε (όσο ακόμα βαστάνε τα πόδια σας) να ξαναπερπατήσετε στους δρόμους του χωριού σας, ν' αναπνεύσετε τον αέρα του, να δείτε το βουνό, τα νερά και τα χωράφια του, να θυμηθείτε αυτά που ξεχάσατε και να συναντήσετε ανθρώπους που παίζατε παιδιά μαζί, που ίσως τα καταραμένο νέφος της Αθήνας σας κρατά μακριά τους και πείστε τα βλαστάρια σας ότι, τα Καστέλλια είναι όμορφο χωριό για διακοπές. Αν δεν ξα-

ναυρίσετε εσείς οι παλιοί, πως περιμένετε να πάνε τα παιδιά και τα εγγόνια σας. Μη σκέφτεστε τις ανέσεις της πόλης. Ούτε τους γιατρούς που ίσως λείπουν απ' το χωριό. Εκεί, δεν θα χρειαστείτε κανέναν γιατρό. Η φύση είναι υγιεία. Και το γιάτρεμα της ψυχής, δυναμώνει και το σώμα. Τα Καστέλλια αξίζουν να τα τιμήσετε.

Ευχαριστώ που διαβάσατε τις σκέψεις μου κι εύχομαι νάστε όλοι σας καλά, όπου κι αν βρίσκεστε. Άλλωστε αν δεν μπορείτε να ταξιδέψετε ως τα Καστέλλια, ταξιδέψτε με τη σκέψη σας γρήγορα, ανέξοδα και αποκλειστικά. Μην ξεχνάτε ότι, τίποτα δεν χάνεται και τίποτα δεν πεθαίνει αρκεί εμείς να συνεχίσουμε να το αγαπάμε πάντα... η συγκωριανή σας.

Η συγκωριανή σας
ΡΟΗ ΚΟΛΛΙΑ-ΜΕΜΟΥ

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΝΕΟΙ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ

Τη γραμμή που χάραξε ο πάντα πρωτοπόρος στις γενναίες εκδηλώσεις του χωριού μας βιομήχανος κ. Ι. Μοσχολιός, που καθιέρωσε και οργάνωσε τον θεσμό των βραβείων των νέων μας που πετυχαίνουν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, συνέχισε φέτος ο Σύλλογός μας και λόγω του βαρυστάτου πένθους και της ματαιώσεως γι' αυτό τον λόγο της ετήσιας χορευτικής εκδηλώσεως του Συλλόγου μας, τους προσέκαλε και τους απένεψε αναμνηστικά πλακέτα και χρηματικό έπαθλο κατά τη διενέργεια της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως που πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών την Κυριακή στις 7 Μαρτίου 1999.

Οι βραβευθέντες είναι:

1. **Ιωάννης Κων/νου Ανα-**

στασίου (γιός του καθηγητή της Παθολογίας και εγγονός του Παπαδόγιαννου) που πέτυχε

στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

2. **Ευαγγελία Σταύρου Κο-**

ρομπίλη (κόρη του Φαρμακοποιού) στο Τμήμα Φυσικής - Χημείας του Πανεπιστημίου

Αθηνών.

3. **Δημήτριος Μαθαίου**

Κουτσουπάκης (εγγονός του Δημητρίου και της Ανθούλας Πριόβολου) στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Παν. Αθηνών.

4. **Ζαφειρία Ιωσήφ Μιχα-**

λίδη (εγγονή του Παναγιώτη Δ. Λέζα) στα Τ.Ε.Φ.Α.Α. Παν/μίου Θεσσαλονίκης.

5. **Καλλιόπη Μιχαήλ Μιχα-**

λίδου (εγγονή του Αποστόλου και Καλλιόπης Χουλιάρα) στο Τμήμα Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

6. **Βασιλική Κων/νου Τσαρ-**

παλή (εγγονή του Κώστα Δ. Βέλλου (Κίτσου) στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Στιγμιότυπο από τη βράβευση